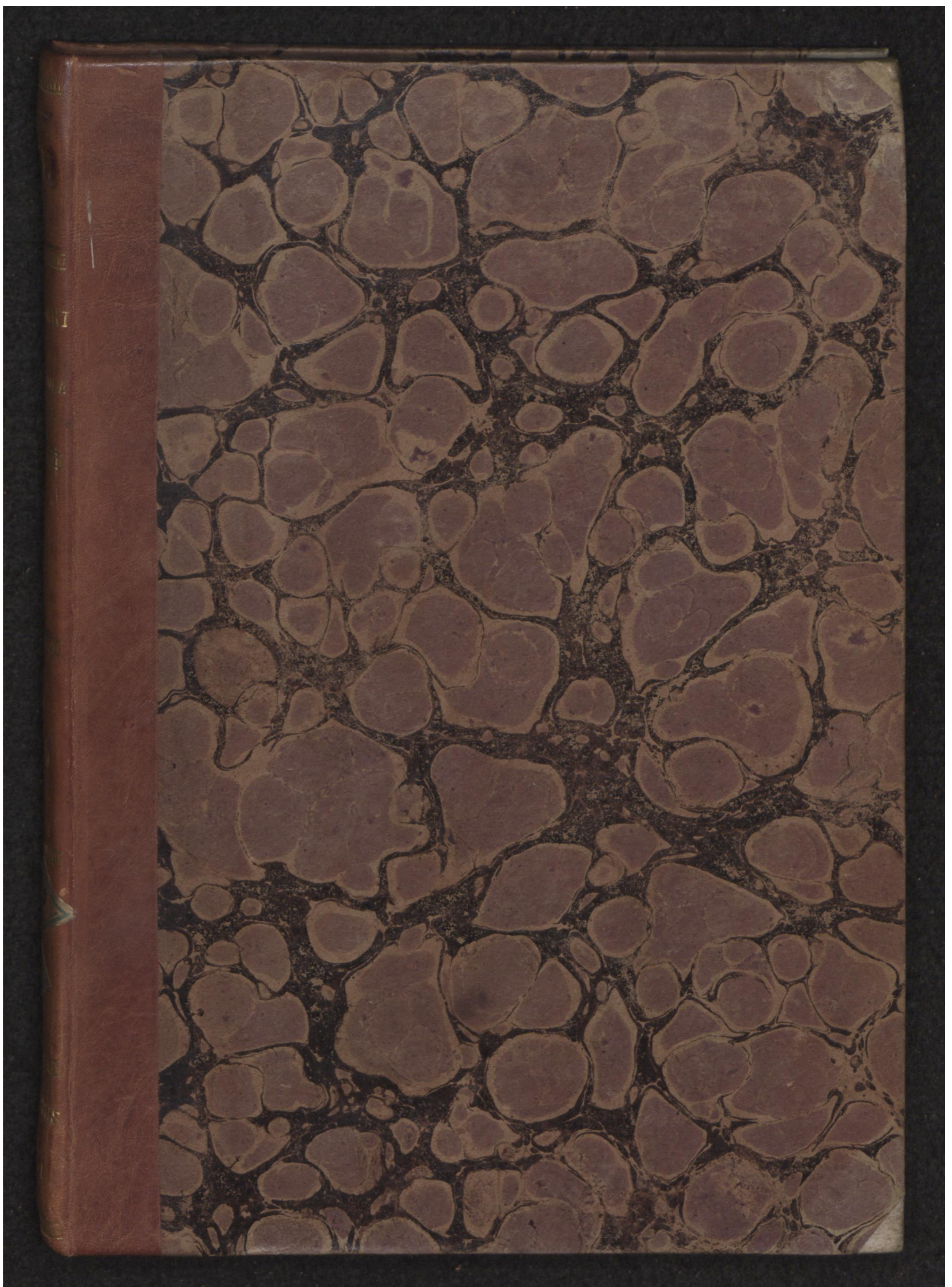
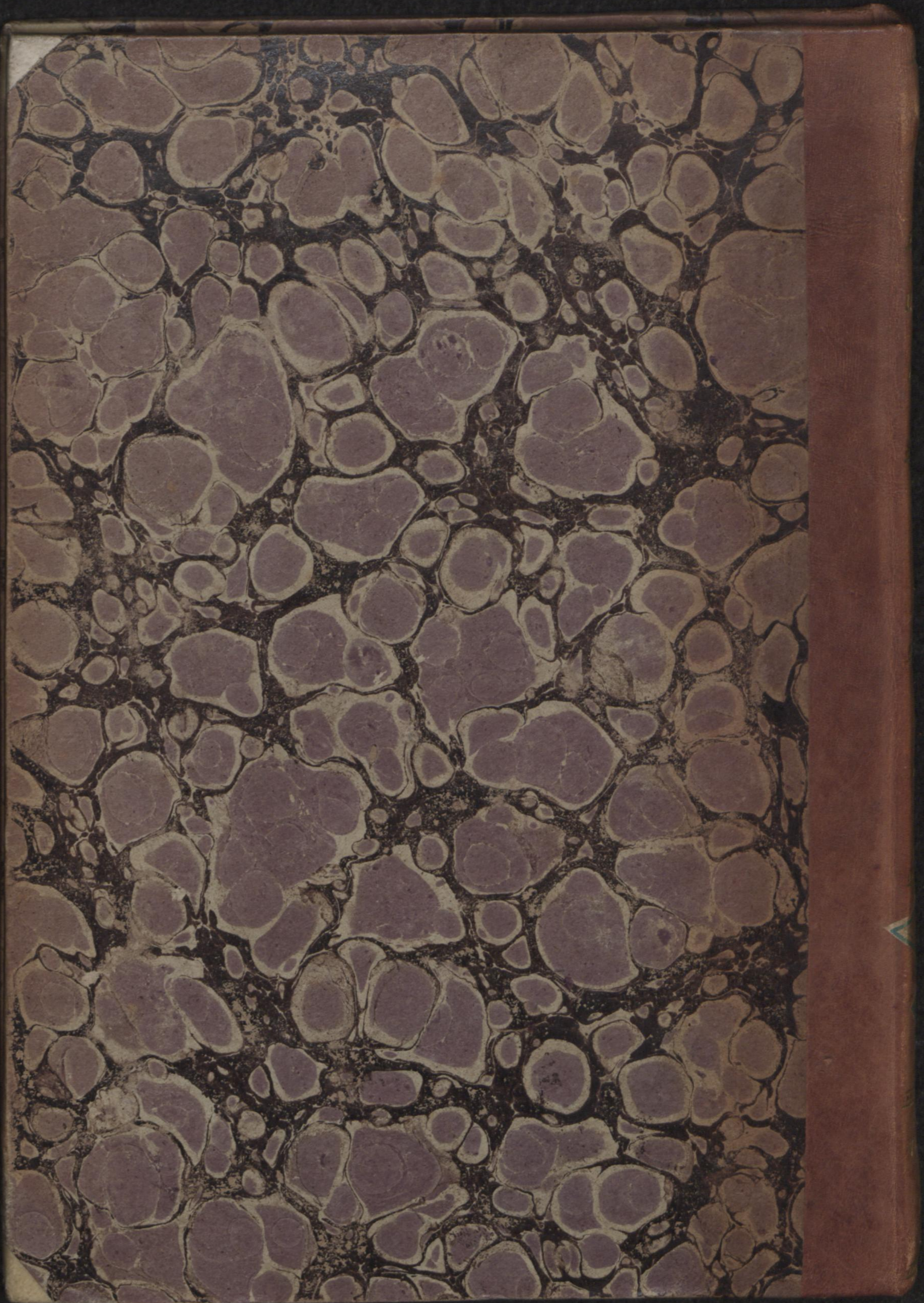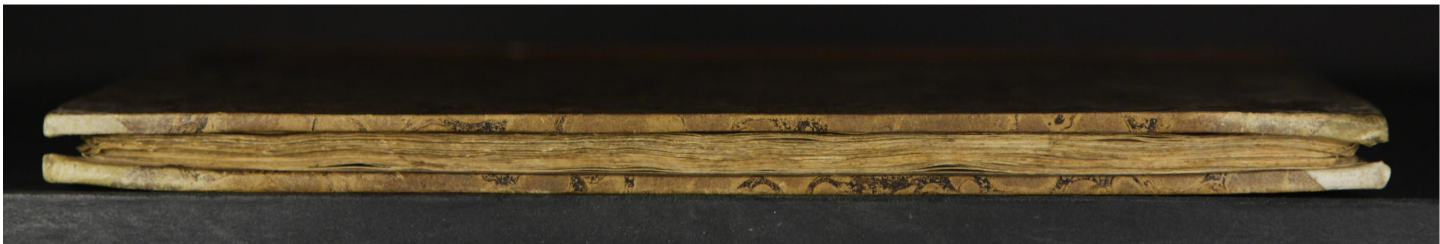

PHALAR
EPISTOL
11
K 5
11
VENETIIS
1481

.IESVS.

FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS TYRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM.

u ellem malatesta nouelle prīceps illustris tantam mihi dicendi facultatem dari: ut uel præstātiæ tuæ: uel phalaridis nostri epistolis: quas nuper e græco in latinum traductas: & nomini tuo (ut pollicitus sum) dicatas mitto: mea responderet oratio. Vtrum enī assequeretur: nōmodo non multitudinis: sed ne doctarū quidem aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas in aliud tempus remittā. neq; enī eiusmodi sūt quæ possint breui procemio complecti. Qui ornatus quæ tanta esset dicendi copia: quæ nō tuo: & maiorū tuorum splendore superaretur. Tacebo igitur in præsentia antiquissimam malestarū familiā: quæ nō flaminiæ modo in qua fœlicissimo prīcipatu diu floruit. sed italiæ decus atq; ornamentum clarissimū semper extitit. Tacebo maiores tuos. qui & si præstantissimi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem: tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut non opus esset antiquiora cōsectari. Tacebo pandulfum: carolum: & malatestā patruos: quibus nec bellicæ rei gloria: neq; litterarū (quātū in principibus requirendum est) studiis. nō liberalitate: non cæteris uirtutibus: sua tempora præstantiorē habuerūt. qui adeo īter se de uirtute contendisse uidentur: ut quē præferas difficile sit ferī sententiā. Adeoque oīum iudicio

laudāt:ut ſiqd egreginm ſiquid magnificum: ſi qd principe dignū: maiores natu meminiſſe uolunt ex illorū fortiter geſtis acute dictis prudēter excogitatis exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitori bus digna ſoboles. nulla ex parte eorum laudibus infe rior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatē liberalitatem mores integerrimos: quæ alias: ut dixi latius proſequar intelligerē: omniū maxime delegi cuius nominis Phalaris noſter inſcriberetur de quo ut ingenue quod ſētio profitear. maxime malorum noſtrorꝫ uel negligentiam: uel ingratitudinem ad/ miror qui de tanto ac tam preclari ingnii uiro: uel nullam pœnitus: uel crudelitatis tantum fecerint mē tionem: eoqꝫ rem adduxerūt ut eius dūtaxat ſæui tia nota ſit omnibus. Animi aūt magnitudo: liberali tas doctrina ingenii acumen: pœnitus ſileatur. Sed ꝑfecto maligni iudicis eſt: uno uel altero uitio acerri me examinato uirtutū merita ſubticere. Neque arbi tror adeo phalarim ī eos a quibus inſidiis petebatur quam doctos uiros in phalarim fuiſſe crudeles. Qui uero & unde fuerint: nemo latinorꝫ q ſciā: meminit/ Cicero & ualerius maximus crudelitatem eis & cæ dem breui attigerūt. Euſebius cæſarienſis tempora quibus tyrānidē apud agrigentū exercuit: & ea qui dē dubia ānotat. eius aūt epiſtolæ lōge magis & cōdi tōis eius & morꝫ ꝓſeferūt teſtimoniū. Sed nūquid ei crēdēdū? Ego quidē īter oīa ſcribēdi genera nullū uerius quam epiſtolas exiſtimo. Hiſtoria ōiū iudicio uera con probatur. Verum ſi recte. cōſiderabitur ſcri

ꝑrorum affectus: amor: odium: moetus: & id genus alia: quin multa addant: multa subtrāhant nemo asserere dubitabit. Accedit reꝝ ꝯsilioꝝq; ignoratio: neq; enim omnibus interfuerunt. & res alienas plerumq; scriptitant: de quibus difficile est preter euentus iudicare: & eos alii aliter sæpenumero: ut fere usu euenit referunt. Epistolas uero & si in his simulari multa possunt & dissimulari ueriores tamen esse q̄s dubitet? Plærunq; enim res nostras scribimus: petimus: negamus: arguimus: res nostra agitur: ex quo maxime affectus & cuiusq; mores ostenduntur: quasi in hoc quoq; scribendi genere: tum moetus tū conciliandæ amicitiæ gratia: tū ut uiri boni esse uideant̄ nonnulli simulant aliq̄do: non eiusmodi phalarim contenderim. Et recte quidem: perge queso has epistolas diligenter Et si illius cōsiderabis ingenium: inuenies in phalaride nullum simulationis argumentū. Inuenies maximi animi uirū: q neminē formid& neminē ad gratiam alloquatur. Inuenies apertæ frōtis hoīē: q q̄d aīo: id etiā ore hēre uideatur. q nullā boni uiri opinionē aucupet̄. quippe q̄ & gloriā & omniū adulationē recus& atq; contēnat. Vis īdeos. ī patriā: pietatis exemplū? Hēs phalari: q & de diis pie loquitur: & exul ad restituendā patriā atq; ornandā: pecunias dilargitur Vis studioꝝ musaꝝq; amatorē phalarī ītuere qui stesicoꝝ poetā īimicissimum captum a se: musarum reuerentia seruauerit. Vis liberalitatem: quē phalaridi præpoēs. Neq; enī quod non accipiat: sed quod a se munera non accipiatur

sæpe conqueritꝰ. Quis bene de se meritis gratior pha laride: qui manifesto coniurationis crimine contra se deprehēsū: medici sui precibus cōdoāuit quot pluri bus spōte sua pepcit? Hec & huiusmōi plura q̄digissimo pricipe ī his epistolis facile qs poterit ītueri. Et firmissimum est ueritatis argumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratione potest: ut si laudo quispiam semper eundem tenorem seru&: ne affectu & consciētia uel inuitus ad animi morbos ostēdendos nō nunquam trahatur. Cæteꝝ in his epistolis nihil grauius: acutius: pressius: & grecoꝝ & latinoꝝ pace dixerī: in hoc scribendi genere inuenies. Cuius dicendi caractere utinā mea assequi potuiss& oratio: sentētias tn̄ spero me assecutū: quas & prudentia & sapentia plenas & ad beneuiuēdun principibus maxime accomodatas qs negauerit? Haꝝ igitꝰ quom in manus mihi ueniss&: elegantiā admiratus dolui eas duo milia fere annoꝝ nostros homines latuisse. Quare non arrogantia: neq; enim uires meas ignoro: sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua ratione adducti in latinum uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus me subiturū intelligerem: subii tamen: satius ratus incultiores haberi quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eū accusant: non tantum mihi ipse arrogo: ut melius quā tam ipse se excusare existimem. Ipse causam suam agit quæ quam sit probabilis tua poterit præstantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionē nō parum facere arbitror: Ex primis siciliæ tyrannis

fuisse Phalarim superbi tarquinii temporibus. Nam & Pythagorã ad quem Phalaris scribit eo regnante floruisse & liuius & Aulusgellius & eusebius asse/runt. Eo tempore siculi tyrannidis expertes & peregri no & exuli cretensẽ enĩ & apatria a stĩphalide exulẽ se ipse testat̃. Et ei quẽ paulo ante ne parẽ quidẽ ha buisset parere ĩdignabãt̃. Hinc populoꝝ odium: hinc coniurationes: hinc phalaridis moetus & quæ de eo ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet benigni/tas tua & moꝝ tuoꝝ præstãtia talẽ cũ subditis semp se gesserit: ut nihil quã te carius nihil tibi magis q̃ uitam quã foelicitatẽ precent̃ uel alioꝝ principũ exẽ plo quid moetus possit non ignoras. Vnũ preterea in his epistolis me nõ paꝝ pturbauit quod nõnullæ ita mendosæ sunt: ut nulla possit rõne eaꝝ sẽtentia cõie ctari. Nec mirũ quom etiam familiares ciceronis epi stolæ q̃ frequẽter in manibus hẽmus librariorum in curia quã mendosissimæ inueniant̃. Eos egi locos ã notaui: conatus: tamen in quibusdam nõ absurdam pro loco ferre sentẽtiã. Quod si particulis illis correc/tis ad præstantiam tuam mittam. Sed iam phalarim ipsum & audiamus.

Phalaris alciboo.

p Olicletus messenius quẽ proditiõis apud ciues tuos insimulas: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolorẽs tibi & lachrymas nũciare. Tñ ãt neq; ipse medicæ attis inuentor: æsculapius cũ omĩbus di is sanare unq̃ potuisset. Aduersã enĩ corporis ualitu dinem ars sanat. Animi ãt morbo sola mors medet̃:

q̃ tu ꝑ multis & magnis celeribus. ñ qdē coactis: quorũ me arguis: sed uolũtariis grauissimã expectato.

Hieronymo.

r Ogasti me qbus adductis rationibus leontios ĩ agrũ quē mihi auferũt cõtra me ĩpetũ făciẽtes: uicturũ me cẽsuerim. Ego uero quod iustitiorẽ causã habeã omitto: quippe qui nõ solũ belli auctor. sed ꝓpulso illatũ. Hoc enĩ nullius ẽ apud uos momẽti: illd́ ãt quod & si uos dissimuletis: scire tamẽ uos necesse ẽ. Dicere sane possũ uiris fortibus: pecuniis: nauibus equis me superaturꝫ quorꝫ oĩum uos ĩdigi cũ eo hoste certatis: q & horũ & fortunæ opulẽtissimus ẽ.

Nicophemo.

d Vos ĩ leõtiorꝫ cõciõem miserabili cruciatu ꝑiisse enũerasti: eos quom nobis ĩsidias tẽderet: ĩtermũs Tu ãt ñ ĩtelligis quom calãitosũ eorꝫ defles ĩterritũ ñ solũ his exẽplis nobis nõ moliris ĩsidias: sed ĩ leõtinos quos ĩ bellũ: cõtra nos cogis prigiores reddere: ut ĩ talẽ hostẽ ĩiuste bellũ moueãt Neq̃. n. fieri põt eũdẽ & odio hẽri ꝑꝑ crudelitatẽ: & ꝑꝑ mollitiẽ ɔtẽni Quod si ad uota res succedãt neq̃ his certamibus uobis ĩ uidimus: neq̃ cõtẽdeř dehortamur.

Timonatti.

a Lci bello leontinos: ut autem dolori sufficias: nec penitus absumaris non omnia tibi significamus quemadmodum una cum iis thauromenitanos & zaclenses eorum socios superauimus. Neq̃ quod captiuos talentis cẽtũ pro his acceptis dimisimus: qppe qui nolim te tam fœlicis nunciis dolore extincto ĩ merito uideri hominem intermisse.

Policleto medico.

n Escio quid de te potius admiter policlete me
dicinæ facultatem: an morum fidem: facultas enim
aduersam tyranni ualitudinem: mores enim tantæ ce
dis premia uicerunt: per hæc ābo iustitia tua discur
rens: duobus me periculis periclitatem: ui scilicet in
curabilis morbi: & hostium premiis liberauit. Soli nā
q tibi licuit si morbo periissem: tyrānum uideri inte
remisse. Sin mīus quom quicqd mihi dederis: id prō
pto animo ad salutem accepierim: me interimere: qđ
tibi plurimum ad eiusmodi ptemia consequenda p/
fuisset. Verum enim uero noluisti precium ī iustum
iustæ laudi præferē. Siquidem fortasse occassio illa
temporis ad me interimendum propter morbū iustæ
cædis causa non habuit. Ego igitur quod ita mecum
egeris quom in tua essem potestate. dignā tāta uirtu/
te laudem referre nequeo. Hoc unum scio eam te as
secutum doctrīam: quæ deo digna sit: qui medicinæ
artem inuenit. Verumtamē cū medicinæ & fidei lau
dibus: misi ad te animi mei erga te monumenta puri
auri phialas quattuor. Crateres argenteos non nostri
temporis artificii duos. Poculorum thericliorū paria
dcē. puellas īpollutas uiginti. Quiqq̄ ītamilia athico
rū scīpsi ptera & teucro: ut ī regꝫ meaꝫ dispēsatiōe id
tibi salariū dar& qđ nauiū guberātors & corporis cu
stodes: & rliq cētiōes accipiūt puā pfcō p tāto bñfitio
uicē. Sed addaf mīori meæ gratitudī me ɔfiteri ñ hr̄e
quo pacto pro meritis tibi debitam possim psoluerē.

Policleto mẽdico.

l Iberaui tui gratia Calleſchrum qui mihi tam manifeſte inſidias fecerat: ut non ſolum eas confiteṙ: ſed coniuratos etiam indicaret. Adderetq; quo loco & quando & qua ratione me aggreſſuri eſſent. Atqui immemoris uiri eſſe uidebatur hominis ſalutẽ ei de/negare qui ſalutem aliis elargiatur ſimul l[illegible] re/putabam meum eſſe talem gratiam referre medico q̃ me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ princeps es: & omnes ſanas indigẽtes. Cognoſcat autem ſuã temeritatẽ calleſthrus q̃ uitæ a te gratiam accepit quam alii iniuſte abſtulit. Abſtulit enim quantum in eo fuit quãuis fortuna ñ per/miſerit.

Meſſeneiis.

a Vdio Policletum medicũ ueſtrũ tanquã agrigẽtinorum ꝓditorem. accuſare q; quom me grauiſſimo morbo laborantem interimere potuiſſet eo me liberauit & iuſtitiæ eius laudẽ ĩiuſtitiæ accuſationem uertiri/neq; uos huiuſcemodi cõfiteri pudet. Ego au/tem admodum eius artem: ſed longe magis eius mores admiror quod quom me tanquã morientem ſuæ fidei creditũ haberet non ut tyrãnũ interemit. ſed ut ægrotũ omni conamine in priſtinam reſtituit ualitudinem. atqui ueſtris calũniis ne minimo quidem detrimento affectus eſt. Mea uero in ſe liberalitate ĩter ſiculoꝝ ditiſſiós in primis poteſt ãnumerari. Nõ igitur ignoro quin ob meam in policletum libẽralitatẽ omnes agrigentinoꝝ ꝓditores: potius q̃ phalaridis p

cursſores dici exoptetis. Meſſeniis.

n On ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis coronis: & aliis multis pretioſiſq; muneribus quæ diis ueſtris recuperare bonæ ualitudinis grati/ as alterum faceretis. ut ſcilicet aut ipſis diis pie offe/ retis aut iis neglectis ĩter uos ea partiremini quod ip ſi feciſtis. Simulata nanq; mihi iniuria ac ſi noſtra qui ea miſimus gratia prophana fuerunt: in deos ſa crilegium commiſiſtis. Quid enim refert munera iã dicata an tantum deſtinata diis auferre: utraq; enim illorum non mitentium ſunt. Nos igitur gratiam in deos: uos impietatem oſtendiſtis. Siquidem & dan/ tem me & uos rapientes nouerunt. Satis autem ha/ beo: ut deorum qui a uobis ſpoliati ſunt iram exper ti uos ipſos ſceleſtos intelligatis. Nam cum ex aliis: tum ex eo quod miſſa a nobis munera eſſe uobis lu cro putaſtis. nihil eorum ſceleratum eſſe confitemini niſi forſitã ipſi theſauri duplicem ſortem habeant ſi ĩ ter uos diſtribuantur bonam: malam: ſi diis dicent. Preterea palam uos [illegible] ipſos impietatis arguitis. Prin/ cipes enim decernendæ hoſtilis pecuniæ cauſam ad populum referunt. uos autem populus ad principes. Et quod omnium grauiſſimum eſt deos tanq̃ malos homines ſi munera a tyranno accipiant proditiõis in ſimulatis. Verum tres qui ſententia ur̃a bene rem pu blicã gerunt: qui ue nõ ſemel meſſanã: quẽadmodũ agrigentũ: ſi quas petierant pecunias dediſſem meæ ditioni ſubdidiſſent: ĩpune dimittitis. Cuius rei cau/ ſa ẽ. quod eadem eſtis qua illi ſẽtentia neq; libere in

huiusmodi auctores animaduertere potestis: quom omnes capiendis muneribus sitis obnoxii. Sed ne ui dear munerũ gratia hæc dicere ne minimum quidẽ hanc amplius curam suscipiam. Meritas uero teme/tatis uestræ pœnas dabitis quos uiolastis & de me & de his quæ ĩpune in eos ausi estis. Valete. Valete ãt quom duplicem habeat significationẽ, nolĩ uos igno rare in deteriorem partem esse accipiendam.

Megarensibus.

n On q̃ror de ingratitudine uestra: quod quom de uobis sepenumero bene meritus sim ĩ finiũ ꝯtro uersia quæ mihi cum finitimis erat falsum cõtra me perhibuistis testimonium. Meã autem accuso stulti tiam quod a uobis frequenter lacessitus adhuc nõ sĩ factus sapientior. Nam quom nullo unquam tempo re nostrum erga uos beneficiorum memores fueritis nos tamen ac si ea nunquã obliuioni mãdassetis no stram erga uos beneuolentiam liberalitatemq; sem/per ostendimus.

Thirseno.

s I eos qui necessario ĩiuste aliquid admiserunt ĩ posterum meritas expectare pœnas oportet: quem admodum in egestentium consilio es concionatus: quom opera ad diuinam prouidentiã tettulisti quæ nam spes de te ipso habẽda ẽ quom nõ ex necessitate: sed spõte tua & cõsulto iniqua omnia prolabaris.

Leusippo.

f Ilio tuo propter iuuentam: tibi ꝑ senium ꝑci mus quam uis nullam ueniam mereamini. Verum

nisi a temeritate desistatis: neq; illum iuuenta neq; te senium eripiet: Immo eo uos grauiori supplicio affici/mus quo maiore: uenia dignos duximus.

Cleostrato.

a D modum mihi risu dignum & admiratione uidetur ut quispiã ad monitiõibus tuis melior fieri possit: & continentior. Quippe q alios castigare uult omni eum crimine liberũ esse oportet. Tu uero & his quæ in aliis reprehẽdis criminibus: & ĩnumeris aliis ob noxiis tanq̃ oĩo ĩreprehẽsibilis: aliorũ errores corripis.

Menacli.

u T equos tibi paratos ad pugnam misimus: & teucro ut pecuniam daret & mãdauimus. Si qua alia re tibi opus est, ne pigeat ad me scribere. Nihil enim tam magnum a nobis: petieris: q n id tibi libenti ani/mo largiamur.

Aglao.

t Hesauros nostros quoscũq; nobis deus largitus est ad fortunæ mutationes condidimus nõ ĩ sinu ter/ræ quemadmodum admones, sed ĩ amicos quia no/bis dona accipere non dedignantur. Tu uero neq; in hoc benignum te nobis exhibes: ut q̃tum in nobis ẽ si principatu deiiciamur ullam spem habere possimus Atqui si non prius: nunc saltem nunquam depositũ accipias mihi seruandum & in hoc amici muuere fũ/gare. Nullã enim terræ partẽ fidam nobis ducius: si uobis amicis optimis tanq̃ pulueri diffidamus. Qui si fortunati fueritis: quam uis me aduersa for/tuna prostrauerit: lætus tamen nihilominus fælicem me existimabo.

q Vom neq; uideãr: neq; sit iiustum eum qui pri or iiuriam intulerit ulcisci: quom primum nos læse/ ris a nobis postmodum idem expecta. Herodico.

a Lius iniuria affectus nullam inferenti minet̃ ultionem ut q̃ minimum apud illum suspectus habe atur. Ego autem degeneris uiri officium existimo ne scium atq; incautum aggredi. Quare quom me le/ seris ultionem caueas admoneo: ut ante expectatiõis mœtu: tandem ipso supplicio torquearis.

Ariphœto.

o Pera tua & his quæ misimus & lõge maioribus premiis digna sunt. Mea aũt ꝑscrutari noli. Nihil.n. in his potius q̃ silentium ducimus.

Amphinomo.

q uom ĩ uiros bonos aliquid confero: non dare mihi: sed accipere ab his potius beneficium uideor. Quare te rogo ne tãq̃ dantẽ me: sed debẽtem tibi gra tiam eo quod quæ misimus accepistis: existimes.

Erythiæ uxori.

a T mea causa plurimũm tibi debere gratiam ĩtelligo & coĩs filii quẽ tibi reliq erythia. Mea q; quõ patria exularẽ: uidua pmã eẽ q̃ cuipiã nubere malui sti: quom te plurimi uxorẽ expeterẽt. Filii q̃m tu ĩ eo: & mr̃is mũere & pr̃is fũcta es: neq; uiꝝ aliũ ꝑ phala ride neq; filiũ ꝑ paurola tibi delegisti: sed ꝑ secũdo ui. ro priore ꝯtenta es ꝑ alio ãt filio quẽ ex priore conce/ peras educare satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii gratiam in eã quã spõte tua cœpisti educationẽ usq; dum pro ætatæ doctus neq; patris amplius nequæ

mrĩs ĩdigeat Hoc ego abs te tanto studio contẽdo: nõ quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolẽtia diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Poteris aũt ex ãĩ tui affectibus prũm in filios moetu intellecto: mihi quod sic ad te scribam: ignoscere.

.Paurolæ filio

m Axime utrũq; parẽtẽ fili mi amare te debet & plurimi facere. Filio nãq; & pium est & honestum: ut genitorũ: & qui in eum tot beneficia contulerit recordetur. Quod si in altero ab officio desistẽdum sit: patrem potiusq̃ matrẽ negligas oportet. Nõ enim parua tibi sint & patris: & matris: in educatiõe filiorũ officia. Sed hec qdẽ quom eos tulerit peperit educauerit: ĩnumeros quoq; alios pro his subit labores Ille ãt quom a matre educatus sit filius & adultus nõ minus eius se fructũ promereri arbitratur qũ nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiarẽ autẽ quoddam & magis propium quã cæteræ matres tua in te hẽt: propter meum exiliũ. ut enĩ te educaret plurimũ laboris ꝑpessa ẽ: ãboꝝ curas sola sustinuit. Tu igitur quæ utriq; parenti officia debes: uni matri q̃ õnes ꝑ te labores subiit redde: paternis nãq; officiis materno amore satisfacies. Nihil ego ãplius abs te efflagito: si ĩ eam quam debes pietatem ostenderis. Immo & accepisse abs te maiorem ĩmodũ beneficiũ ꝓfitebor. Decens eĩ ẽ si matri gratiam pro multis ĩ te officiis rettuleris: maximũ a patre beneficioꝝ tuoꝝ initium existimari.

.Paurolæ filio.

Que a parte in filium debentur officia tibi Præstiti/
mus paurola. que uero tu patri debes . si quom pos
sis: reddere negligis : uehementer erras . Audio enim
te bonas artes quo sæpenumero te accusaui contem
nere . Nullum autem aliud abs te peto beneficium:
si hoc spreueris . Atq scias uelim eruditionis utilita
tē: si mihi obtēperaueris: non eum qui gratiā accepe
rit: sed qui dederit : longe maiorem consecuturū

Erythiæ uxori.

I nostre tyrannidis mœtu paurolā agrigentum
mittere non audes . tibi & tāq mulieri: & tāq matri
unico. filio timenti ignoscimus. Sin tāq sola non me
cum eum genueris. soli tibi habendum censes: ini/
quæ causam parentum diiudicas. Rigidissimo enī
iure patris filius est: non matris humani uero utrius
ꝗ par. Si autem quod aliquando patri filium cessē
ris: icciroo in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo cē
sendū ē: q ne particeps quidem unquā fuerit. Aequi/
orem igitur te prestiteris: si eū ad me miseris: non se
rius: sed q̄primū: cum his muneribus ad te rediturū
quæ phalaridis & erythiæ filium deceant . Vt si nō
mecum. sine me saltem opulenter & laute uiuerē pos
sitis. Quis enim familiariū gratia: uxore & filio ne
glectis locupleꝯtari cuperet? ego sane uestri studio
sus: ut uirū & patrem decet statui regꝫ meaꝫ non mo
dicam partem inuobis dilectissimis collocare. Et quā
celeri me quidem: cū aliorū tu aduentantis senectu/
tis gratia: maxime autem ꝓpter morbū qui nup mi
hi grauissius cōtigit: qppe q me admon& ut ultimū

uitæ terminum homini presentem diem semper exi
stimē Aduentum autem ex certa agrigentu.n̄i:& rur
sum ad te reditum:patris beniuolētia tutiorem.quā
maternus mœtus prestabit.

.Paurolæ filio.

Oronam abs te sexcentorum aureorꝝ pondo:
& bonæ fortunæ:& eius qui misit gratia accepimus
Qua nos ea tantum die qua patris diis pro uictoria
aduersus leōtinos uota soluimus coronati dono ma
tri tuæ erythiæ misimus: Neminem enim tam pre
tioso munere quam matrem digniorem inuenimus
Vtinam tu & decentior nobis & gloriosior corona fi
as:quom parentum uotis:ut te decet:satisfeceris.

.Paurolæ filio.

Vom in himeram necessario uenissem stesicori
filias:quom pœmata canerent audiui.Partim quæ
stesicorus ptim quæ ipse uirgines ediderant.Harum
uero carmīa sthesicori carminibus inferiora Aliorꝝ
āt:siquis ea compararet longe erant elegātiora Quā
obrem & eum qui docuerat:& eas quæ præter natu
ram:in tantam uenerant eruditionem. fœlicissimas
duximus.Age igitur paurola:maxime enī hac quo
qꝫ causa desidero:ut doctrinæ inuigiles:qua tandē
sententia corpus armis uenationibus aliisqꝫ exerces
laboribus.Animum āt grecis litteris disciplinisqꝫ in
cultū relīquis: & quē primū & non solū in his exer
ceri oportuerat.corporis eī cura ē hn̄da bōe ualitudīs
uel corroborādorꝝ mēbrorꝝ grā nisi q̄s in sacris agoni
b) exerceri uelit aī uero moris oēs eū ītelliger̄ oportꝫ

dignitate uictus: sit nisi fortasse: quod pleriq; accu/
sant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iu
re ipso conueuiat: iccirco uires corporis exerces: tan
quam tibi ad huiusmodi principatum assequendū
necessarias. Verum si recte sapies: ab eo quem prin
cipatus poeītet sententiam accipies: qui non sponte:
sed coactus hanc sibi uitam delegit. Qui tyrannidē
expertus, tyranno subiectus: quā tyrannus esse mal
let. Ille enim unum dumtaxat tyrannum formidat
aliis incommodis liber. Tyrannus autem & qui ex/
trinsecus insidias moliuntur: & qui se custodiunt ti
met. Necesse nanq; est ut in formidine & miseria ip/
sos primum uereatur custodes. Quare sapientius ac
cepta consulentis patris beniuolentia: æqualē te om/
nibus exhibeas: perpetuos uero moetus & periculo/
rum sine ulla quiete arbitrium & hostibus & hostiū
filiis relinquas: Quod si rerum inexperientia & iu/
uenture pulchrum qddam & iucundum tyrannidē
& non potius supremas calamitates existimas: maio
rem immodum aberas: & profecto ob eius ignoratio/
nem. Verum ramen deum precare ut nunq̄ ī tyrāni
cæ fortunae experientia uenias:

.Camarinensibus

u T in gelliā misi: & adleontinos & ad uos item
mittendum existimaui: ut mihi impresētia auxilio
essetis. Neq; enim armis: neq; equis indigemus neq;
uiris quoꝶ uacuam dicitis habere ciuitatem sed pe/
cunia. Leontini nobis quinq; talenta q̄primum mi/
seruut. gellii ꝓmiserūt decem. Vos aūt neq; leontinis

tardiores: neq; gelliis minus liberales arbitramur:

Lycino.

n On recte in leõtinorꝫ concione: me ac si affuissem: tibiq; potuissem respondere: interrogasti. Quis unde quibus ue sim ꝑgenitoribus. Ego uero quẽad modũ metipsũ phalari laudamãtis filiũ genere astyphalẽsem: patria exulem tyrãnum agrigentinorum multa expertum & aĩo ĩ hũc usq; diẽ ĩuicto. Nõ se secus uoqui lycinũ cynedũ ĩpueris. in iuuẽibus salacẽ: ĩ mulieribus adulterũ: temerariũ in legibus: luxuriosũ ĩ uoluptatibus: segnẽ ĩ pace: ĩ bello desertorẽq et tuaꝝ ĩ me cõcionũ & horum quibus te reprehendo scelerũ mihi pœnas dabis: si nõ citius: ad saltẽ quoniã leontini meo ĩ se bello defessi te mihi captũ tradent.

Leontinis.

s I meũ cõtra uos bellũ solui desideratis: nihil ueriti. mihi lycinũ tradite: ut omni ira & indignatione ĩ eum effusa: a meo in ciuitatẽ uestrã furore desistã. nihil enim in eum grauius animaduertemus: q̃ uos omnes cupere intelligamus:

Leontinis.

l Eonidam quem res meas exploratum misistis captũ a me: cum interimerẽ possem: liberaui. Non ut uobis rem gratam facerem sed ne quærerẽ qui uobis meum contra uos belli apparatum certo significaret. Et enim ipse sine cruciatu: libere mihi uestros cõtra me paratus aperuit. Vos scilicet omnium indigenos præter quam famis er formidinis: quibus abũdare plurimum uos attestatur.

b

Sameæ.

Vom mores tuos optimos: & incredibilem ẽr ga omnes hummnitatem intelligam: quõq; proxĩo/ rũ: fœlicitates pie & humane ꝓprios dolores ducas & calamitates breui ad te scripsi: & causa mea: & na uali pugna: & legionibus: & equestri tandem certa/ mine uicisse: ut hoc nuntio quemadmodum bonum benignũq; uirum deceat: perpetuo doleas ingenioq; & tã perditis tuis moribus debitas pœnas luas.

Pythagoræ philosopho.

Halaridis tyrãni a pythagoræ philosophia dif/ ferre plurimum uidetur: nihil tamen prohibet quin rebus etiam sic se habentibus certum nostri periculũ faciamus. Fieri enim potest: ut quæ longe distant in idẽ redigat consuetudo. Nos ex his quæ de te accepi mus: uirum te optimum esse nobis persuademus. Tu autem noli adhuc de nobis ferre sentẽtiam. falsa enim quæ de te habetur opinio me offendit. Verum mihi tutus nõ est ad te accessus: ꝓptẽr meã q̃ accusor tyrannidem. si inermis: & sine satellitibus uenirẽ. ca/ pi facile possem: si armatus & militũ munitus præsi/ dio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: & uenire ad me: & sine moetu apud me esse: & mei pe/ riculum facere poteris. Si tanquã tyrannũ me specta ueris: priuatum: potiusq̃ tyrannũ inuenies. Sin ut pri uatũ: habentẽ etiã aliquid ex necessitare tyrãni. Hũc enim principatũ nullo pacto sine crudelitate optine/ re possum. Quod si humanitas in tyrannide tuta eẽ posset: nõ alioꝝ mõ gratia: sed hac quaque tecũ essẽ

desidero. Viam nanq̧ mitiorē tuis aggrediar admonitionibus: si una cum pythagoræ sententia: ueritas quoq̧ certam mihi salutem pollicebitur.

Thoraci.

u T rum me ipsum tanq̄ obscure scripserī: an te tanq̄ consulto intelligere nolis accusem: nescio. Viginti inquam milia tibi ex rationibus restant. si apertus doceri uis: q te alia quā uelis ratione doceāt breui a nobis expecta.

Ariphradi.

t E meritas: & iuuentutis inscitia innumeros homines perdidit: quibus duobus affectibus filiū tuū agi: non ignores uelim. Qui quom me hisdē quos memoraui furoribus ad uindictā prouocarit: me tamē continui: tibi nō illi ignoscēs. Multorū enī testimonia īcredibilis tua perhibetur hūanitas. Iccirco nō putaui ob filii malitiā nihil malemeriti patris senectā dolore afficiendā. Quippe q quom unū duntaxat filiū habeas: & si omnino malū: alterius tamē successoris inopia diligis: prauitatē enī filii: patris beniuolētia uīcit. Verū nisi iam desinat: tuisq̧ & meis pareat admonitionibus: non ignoret & tibi & mihi breui meritas pœnas daturum. Ne aūt malitiæ pertinaciam ignoratione excuset: eadem de re: & ad te: & ad illum epistola misimus.

Niceneto.

Vod sepēumero patri tuo scripsimus: monitū facere ut a temeritate cessares: effec forsitā ut odii tui formidīe id nos rogasse arbitr- reris Ego uo an sic sehēat ne

ſcribendum quidem cẽſeo. Atqui cum ĩtelligerẽ pa trem tuũ ſenẽ modeſtiſſimũ: neq; alios hẽr filios illi us miſertus: & nimiæ tuæ ob ætatem audaciæ parẽs in hunc uſq; diem te pertuli. Te autem neq; patris in unico filio periclitantis ſenectæ miſeret: neq; tibi conſulis qui ita in pertinacia perſtas. Sed forſitan quoniam nihil in te grauius aĩmaduertimus quom ceſſare uolueris licere tibi exiſtimas: quod neque lõ ge te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cõmodius ducas: noli thimandrũ imi tari ſed utili potius ĩiico q̃ exitioſo cõſultorẽ uti uelis

Anthimaco.

ſ Ireddere mutuũ potes et tamen non reddis ſpõ te tua malus es. Sĩ quod reddes nõ habes & ſi malus omnino nõ ſis: lædis tamẽ Inuoluntaria. n. ſi hũane cõſiderentur uenia digna ſunt. Atqui ueniam reddẽ di dilationem: non penitus deſperationẽ eſſe ſcias.

Ariſthomeni.

n Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus grata tñ mihi eſt tua in me beniuolentia & humani tas. Verum tantum abeſt: ut ea ĩiquiore aĩo ferã: & ſi parum a morte abfuerim: ut & ſi diutius me uictu rum mihi perſuadeam: optaſſem: celerius in bello occubuiſſe. Quid enim uiro generoſo melius q̃ ĩ uir tutis & uictoriæ contentione fortiter uitam finire.

Xenopyti.

n On me perturbant calumniæ: neq; opiniones quas de me homines habent: q̃ iniuſte me accuſant

nec ulla alia causa: q̃ quia euenire intelligo, alios na tura malos, me aũt huiusmodi esse necessitate: quæ diis potentior ē. Verũ hoc inuicẽ differimus: ꝙ quom mihi principatus gratia plura liceãt: q sim profiteor. Vos aũt priuati legũ formidĩe: opa uſa dissimulatis.

Cathaniis.

q Vom ad me ciues uestri captiui deducerent: non nullos: quom omni spe decidissent: qr nõ admo dum uobis eorum uita curæ erat: liberaui. Nõ quod mei erga uos odii obliuiscerer. maxĩe nanq; obliuio sus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis acci pere satis mihi existimarem. Verum quom pro meri tis mihi pœnas dabitis: quot & quanta in me admise ritis: uobis commemorabuntur.

Cathaniis.

n Os fortasse satis mihi pœnarum dedisse de his arbitramini: quæ in me: & meos inique egistis: quom pro triginta uiris impie a uobis combustis: quingen tos milites: pro septem direptis talentis: plurimos cen sus amiseritis. Ego uero quæ in hunc usque diẽ pas si. eorum quæ passuri estis. prohœmium fuisse annũ tio. adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala inferent confiteri erubescendum sit. Non tamen con tra uos odium meum remittam. donec quæ mundũ regit prouidentia. eandem in eo gubernando seriem prosequetur. Indicam autem uobis bellum: non tam mea: quam deorum gratia in quorũ manibus ẽt ser uare omnia & perdere ē. siquidem diuinam sortem. ut reliqua naturæ elementa etneus ignis sortitus est

in quem quom impie innocentes uiros proieceritis: ñ phalarim: sed qui omnia conspicatur solem uobis ĩi/ micum comparastis. Crithophemo.

b Oni amici officium: & tu: & omnes qui plus æquo meam extollitis fortitudinem facitis: quom cõ silio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædica tis. Certo autem scimus quæ necessaria fuerũt: nos diligenter prouidisse. exoptatissimam uero uictoriã a fortuna confectam. Nihil est enim in humanis re/ bus: uir amicissime: siue magnum sit: siue exiguum quin illius nutu agatur.

Polignoto.

u T donare tibi aliquid imposterum: & scribere desinam polignote. Cessato autem & tu a laudibus: quas de me apud alios prædicas. Re enĩ me accusas: quom mea renuis munera: uerbis me: & laudibus ꝓ/ sequeris. Neq; animaduertis sermonem: rerũ umbrã a sapientioribus existimatum. Asiocho.

g Loriari profecto de nobilitate: ut đ alio quo uis bono licet. Ego autem uirtutem solam nobilitatẽ scio: cætera omnia fortunam. Et fieri quidem posset: alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipseq; se ipso & abiectissimis ignobilior. Ita q; animi uirtute apud siracusanos laudibus proseq debes: non maiorum mortuam in ignobilibus succes soris nobilitatem. Demotheli.

i Gnosco tibi quod ita me admoneas: ꝙ enim nunq̃ tyrannus fueris: tyranno tyrannidem depone/ re consulis: ne q; deorum mihi quépiam affers secu

ritatis fideiussorem: cui fortasse fidem habere possē: Te autem dignum censes: cui tanta de te acquiescam neq; animaduertis fere periculosius esse deponere prīcipatum: quam occupare. Assumam ita de tyrānide: quemadmodum de generatione & uita sentiendū ē: Neq; enim homo: si fieri posset: ut antequam nasceretur quæ nā mala passurus esset audiret, nasci unquā uoluisset. Neq; priuatus qui tyrannidi studeret: si illius intelligeret calamitates: tyrānus potiusq̄ priuatus esse uellet. Sic demotheles homini non nasci: & priuatum quam tyrannum esse utilius intelligo.

Quod si ante occupatam tyrannidem: eius mihi narrasses conditionem: & hoc mihi tunc dedisses consilium: obtemperassem profecto. Sed quom tyrannus sim: & principatu coactus in multa inciderī: non modo hominum nemo: sed ne deorum quidem potentissimus hanc tyrannidem deponendam mihi persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quātisq; nos affectis suppliciis ab iis in quos grauius aīaduertimus: uitam profecto finire cogeremur. // Postremo

Epycharmo.

t Vum & demothelis de deponenda tyrānide consilium: non ab odio: sed rerum ignoratione profectum intelligo. Agredi enim tyrannidem appetentis est: desistere autem minime: propter multa quæ a tyranno iniuste comittuntur. quemadmodum sagittarius: quom primum sagittas emiserit: non amplius habet eius reuocandi potestatem. Quod si fieri potest ut huius tyrannidis tollatur inicium: id facite Comparatio est

quæſo. Sin nequit: ſciatis uelĩ: longe mĩus fieri ꝑoſſe ut ueſtri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

ſ   Vfficis ſolus nobis: quom iuſtos nos arbitraris & ſi nemo huiuſmodi tuo de me teſtimonio credat. Vnus enim:: & talis uir omnis mihi ſiciliæ norma & regula eſt. Temerariam autem multitudinem loco ſolitudinis: & nullius hominis habendam cenſemus. uel ad implendum locum qui ſolus eſſet: ſolitũdinis ſupplementum exſtimamus. Cui & ignorari: & deteriores quam ſumus: uideri: fortaſſe non eſt ĩutile. Sed multos habes tui ſimiles. Hominum enim præſtantiam: non numerum: reputamus: cũ quibus noſti nos & bonos eſſe: & æquos. Quod & ſi ſolus eẽs: ſatis nos abũdare teſtibus: neq; aliorum egere laudibus duceremus.

Hippolitioni.

a   Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum autem tibi ſecuritatis iuſiurandum damus: ſed fidẽ. quod ſi uerbis meis non credis: nunc profecto me iniuria afficis. non quom mihi accuſatus es: quom enĩ non ignores: nemini me unquam fidem fregiſſe. Ac ſi de me maleſentias: petis iuſiurandum. Verũ quid refert ad pietatem: iuſiurandum ne an fides frangatᷣ? utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

ſ   I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nõ fidis: prudentiam meam: non malitiam: accuſas. Sin ex meis. mei ignoratione plurimum aberras. Tantũ

enim abest ut fidem frāgam: ut quom ex animi mei sententia cæteris supra quam liceat: credam. ac si fir miorem fidei pietatem habeant: sæpenumero dece ptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude fisus: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio cō firmare poteris: ea fide phalarī esse: ut neminem un/ quam decipiat.

Nyciæ.

h Isdem de rebus quibus filium tuum odio ha bes; qui mores tuos non imitatur: ab omnibus diligi tur. ex quo intelligere potes: te his omibus inuisum esse qui eum amore prosecuntur.

Adimantho.

a Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter uestrum sit peior: quom tu illum: ille cōtra te peiorē attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo. Cæteris hominibus illū: te etiā illo iniquorem.

Egestensibus.

n Olite meos exules recipere: nemo unquā pha larim neque in bona: neque in mala referenda gr̄a uicit. Hoc uos ex leontinorum: & melitensium causa probe intelligere potestis. quorum alteris libertatis: le ontis seruitutis auctores fuimus. His quod triremes meas summerserunt. Melitensibus uero ꝙ sūmersas recuperare curauerunt.

Antisthenì & thetimo.

e X his quæ misi muneribus: antisthene partem theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo: de altero nihil q̄ror ille. n. quom accepit meas nō mīuit facultates. hic uero nullo me dāno affecit.

Menedi.

ñ On te peniteat bonum euasisse: si uis a pater/na iniquitate alienuus existimari. Aliter superioris tẽporis apud camarienses bonam de te opinionẽ amittes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ipsa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

n On secus quam ad fortunatum aliquẽ ad mẽ scribere uideris. Ego autem conditionem meam tibi paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbũ fuisse. A iuuẽtia fati iniquitate patria exulasse. Res meas maiore ex parte amisisse. Barbaris educatum esse moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse: Neq; solum ab hostibus: sed ab iis quos sum benefi/ciis prosecutus insidiis circunueniri & tyrannum ui/tam in tyrannide deprecari. Si hoc in quam est fortunatum esse fortunati profecto sumus.

Onetori.

u T tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimum: si nihil de me percõtabimini neq; curiosius inqretis: nisi quod ipse uoluero. Eius/modi enĩ fortuna opprimimur: ut nostra cognita conditione: letari magis inimici: quam in cognita ægre amici ferre possint.

Isonico.

a Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hor/taris: libens obliuiscar. Mortalis enĩ quom simus: immortale (ut aiunt) odium seruare minime decet. Py/thonis autem aduersum me ĩmanitatem: nõ: modo

uiuus obliuioni ñ mandabo: sed ne mortuus quidẽ: quod omnibus uita functis euenire consueuit. Quippe qui iniqtatẽ omniũ maximã ĩ me molitus ẽ. si q/dem post meũ exilium erythiã uxorẽ quem eius nu/ptiis recusatis: me sequi uellet ueneno necauit.

Trasinori.

c Astellũ qđ tu dũ oppugnaret reliqsti excursio ne a teucro facta: ea celeritate euersum est: ut ocius id captum: q̃ hanc epistolam scripta scias uelim.

Abaridi.

a Vdio te clarorũ uirorũ: cõsuetudinis gratia: ex hiperboreis ad nr̃as usq; regiões aduentasse. Teq; & pythagoræ phõ: & sthesicoro poetæ: & aliis qbusdã grecoꝝ pstãtissĩs ꝯgressũ: & ab iis multa didicisse. Cupere autem te alios conuenire: qui te quas ignoras historias doceant. Quod si ab iis qui me calumniant antea persuasus es: esse me qualem prædicant: haud facile est dissuadere. Sin ueritatem: cum ab omibus: tum maxime a sapientibus disquirendam cẽses: ad me uenias: quemadmodũ plærįq; alii clari uiri: me/cũ cõmoraturus. Ipsa. n. noueris ex piẽtia: cætera apud me & melius & hõestius: & si mihi de meipo libere loqui lic&: addo & hũanius quã præsẽs fortuna pati uideat: & disposita & constituta eẽ. phalariq; q hæc & gubernat: & ornat: & nemĩe eoꝝ q maxime ĩ his lau/dantur: inferiorẽ. *inuenies.*

Orsilocho.

s I ppterea ꝙ pythagoras philosophus sepænũero a m̃ accersitus huc uẽir̃ noluerit quẽadmoũm eũ q mã fuger& ꝯsuetudinẽ laudasti: mihi calũiã attuli: quod

nūc ad me ueñerit, & quintum iam mesem una mecum in uoluptatibus sit: mihi profecto laudi est. Apud mē enim ne breui quidem momento permansisset: nisi mores nostri conuenissent.

Egesippo.

t V fortasse & alii consanguinei qui ægre fertis clisthenis exilium: eum sibi male consuluisse in his quibus patria pulsus est: nūtandē cognoscitis: quom nullius remedii tempus sit: nisi pœnitentiæ. Ego aūt quom inani gloria maxime in repu. uersaretur: tum maiorem in modum eius uicem dolebam. Et litteris ad eum meis: rerum exitum testatus sum. Ipse uero honorum uoluptate elatus agebatur: fortuuæ immemor. Et nos nugas & deliramenta scribere: tāq̄ reipu. omnino expertes arbitrabatur. Vel potius ac si tyrannidis nostræ gratia: nolemus quēpiā uidere recte rē publi. administrantem. quo ad magis quam opus fuerit inflatus: suis ipse flatibus prostratus est. Suoq; ñ mediocri detrimento: non phalarim ciuilis gubernationis propter principatū: sed se ipsum: uulgi penitus ignarū cognouit. Eiusmodi nanq; uulgus ē: ut ī calamitates se sequētes alliciat: & prīcipia euētibus nō cōsentiāt. Ego igit̄ & q̄cunq; nō omnino stultus est. mallē ut īcerta me multitudo sibilis: quā honoribus ꝓsequeret̄. Odiū nāq; eius citius q̄ accēdat extiguit: neq; q̄bus exardescit tēporibus ualde dānosū ē. Eius āt beniuolentiæ opinio: exilia: mortes: ꝓscriptiones uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouem maximū egesippe: ut sētimus: sic te alloq̄mur. Populus omnis

temerarius ē. demens desidiosus: ꝓ̄ptissimus in quodcūq̨ cōtigerit mutare sententiam: ꝑfidus: incertus: uelox ꝓditor. fraudulētus. uoce tm̄ utilis & ad irā & laudē facilis. hoc ē ut q ī agēda re. pu. populo placere amittit: hōestis pareat cōtūeliis. Nōnulli tñ adeo īsaniūt: & temerario īpetu uel ea potius rabie ꝑcipites ferūt ut nō tātum filiorum fragrent desiderio. & nuptiis intenti non libentius uxores conspicentur: & pecuniaꝝ cupidi non sic eis inuigilent: & armorum belli quoꝝ olimpicorū agonum gratias: studiosi non tantopere horum singulis delectentur: quā qui miseram gloriam: inanes honores: & plausū in suum: detrimentum aucupantur. Quoꝝ uicem familiares maxime dolore. Inimicos uero lætitia prosequi oportet. Vos āt clisthenis necessarii eū consolaminisi forsā iniqore aīo res hūanas patiat̄. Eiq̨ ne amplius his se rebus īmisceat: ac si maiorē īmodū erret dissuadetis

Autonoæ.

Argentū tibi post acceptas litteras morati missiūs existimamus enim nō gratiæ modo tempus esse: sed celeritatis. Tria igitur talenta: quæ petisti: dedimus ut soluta pro filio mulcta: in patriā ab exilio reuocetur ne diutius profugus haberet. Ipsa nanq̨ experiētia plane nouimus. quam calamitosum sit exilium. Cæterum & alia tria sponte nostra dedimus: ut publicatas possessiōes recuperes. ī posterū uero clisthenē admoneo: ut a gerenda republica abstineat: neuē amplius his se exerceat negociis: in quibus publica utilitas: priuatū odium comparat. Et licet suos ipse

affectus nequeat moderari. Cõsobrini tamen utatur exẽplis: qui reipu. ignoratione patria pulsus: ne occupata qdẽ tyrannide: in ea restitutus sum. Neq; adeo iucundũ principatũ existimo: quã acerbũ exiliũ. Hæc ego per deos ad uos scribo: nõ quod quæ munera ad uos misi dolore me afficiãt: sed casus uestros miseratus. Neq; ut nihil ãplius uobis elargiar: sed ut me in meliore fortuna utamini: in q̃ quom familiares mei me utẽtur: his me promptius atq; liberalius exhibebo

Clistheni.

n On quod multi solẽt: qui quom admonitionibus nihil profecerĩt: re cõfecta: exprobrãt. id ego facere uolui: neq; iccirco hãc epistolã ad te mittẽdã arbitratus sũ: ut ĩ quo pter sentẽtiã aberrasti: quom optimis meis nõ obtẽperares cõsiliis augerẽ tibi calamitatẽ. Nihil enĩ aliud mihi eiusmodi homines moliri uidẽtur: quã consiliũ suum maximis extollẽtes laudibus: qui in aduersam fortunã inciderint accusare: quod neq; suam ipsi prænorint utilitatem: neq; monitionibus paruerint. Ego uero quom impendentia tibi mala ĩtelligẽrem: ne his opprimereris: familiariter te admonui. Nunc in aduersis rebus tuis: quæ utinã nunq̃ accidissent: ipse quoq; tecum errasse: & tecum miser esse mihi uideor: premonui ne accideret. Nunc autem seu casu: seu consulto: ita se res habuerit: tecũ simul dolore afficimur. Neq; ter aduersã exꝓbramus fortunam: sed p̀ro uiribus ea ne te opprimeret: contẽdimus. Hæc quom ad optimam matrem tuam ueneris: plane cognosces. Tu uero iniquus es qui ne pa

tria quidem pulsus apud nos: ut tui amicissimos: exilium solari noluisti. Quod si alia qua uis causa feceris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te reprehenderet: quom præ monitus mihi non obtemperaueris: huc te uenire puduit: quodammodo tibi gratulor: quod tam recte sapias. Quippe quem præteriti erroris puduit: in eundem non amplius prolapsurum existimandum est.

.Leontidi.

m Vltis usus es ad camarinenses rationibus ut bellum contra me moueant. Certo tamen scias non recte te suasisse: non enim inanibus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur: sed rebus ipsis quas experti camarinenses. rursus irati phalaridis periculum facere noluerunt: quom suauiorem me amicum experiantur.

Ennensibus.

e Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbitror: de ea tamen non conqueror: & si ingratissimi erga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepistis redite quo adeo mihi hoc tempore opus est: ut per omnem siciliam pecunias mutuo petitum miseri. Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leontini: & gellii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintienses. Quid igitur per duos animi uobis est: quom tot mutuatas pecunias nobis non redditis? quom ii in quos nullũ contulimus beneficium sue nobis elargiant. Quod si illi q nobis pmiserũt audierĩt sibi nos iccirco

graues esse quod credita non exigimus. nunq̃d amplius quicquam nobis daturos existimatis: Equidẽ non arbitror: sed secum reputabunt. ꝙ q sua exigeř negligit. negliget etiam soluere creditoribus. his igiť rationibus mea mihi non reddere tandem pudeat. Quod si hæc non ꝑfecerint. non ignoretis eam nos rationem aggressuros: qua uos ad soluendum debitũ compellemus.

Ennensibus.

e X tot pecuniis quas mutuo a nobis accepistis: octo dũtaxat taléta: quo maxime tempore pecuniis egebamus. ut nobis solueritis reliquas uobis elargiri mõuimus. At uos neq; sic modũ ullũ seruastis. quattuor enim talentis ad nos ægre missis: reliquum adhuc retinetis. Et ꝑ deos non tam iniquo animo huius pecuniæ quã largitæ gratiaꝝ damnum feriũs. Decisio enim debiti: & si patiamur quattuor dũtaxat talentoꝝ. ĩgratitudo supra decẽ detrimẽtũ affert. Vos autem: & reddere simul & habere nobis gratiã iactabitis. q̃re nulla de ingratitudine uestra bõa spes relinqť. si quom reddendi facultatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia: quom a legatis uestris exhaustum ærarium: & priuatĩ pecũias uos contulisse audiam. hoc etiam debito uestrã libero ciuitatem: Vel si placet quæ accepi reddere paratus sũ mõ in reipu. utilitatem nõ in eius direptores conferatis. quo fit ut pauperes publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia statuas mihi erigere pollicemini: nolite quæso id contendere. simul

enim cum nostta in uos liberalitate: hunc etiam uobis summptum condonamus.

Ennensibus.

n On largitæ pecuniæ pœnitentia uiri ennéses hanc uobis epistolam mittimus: sed ut firmam a me gratiam ineatis: quom iure in periandrum anima ad uerteritis. Nam quod uere ciuitas pecuniam habue/rit: sed falsa utatur excusatione: ut ea creditores priuẽtur: inditio mihi est quod falso furtum aducitis: si quidem omni penitus ratione abhorret: eosdem nũc tanq̃ pauperes esse & pecuniis indigere. nunc autẽ tã quã diuites multa ex publicis rẽbus ad raptores piice re. Sed aut raptoribus diuittes eẽ oportet: aut furibus pauperes. Quod si pecunias publicas tanquam diui tes raptoribus elargimĩ. Creditoribus autem p ciuita tis gubernatores tanq̃ pauperes denegatis Primũ qd sane grauius est inique facitis: quom nemo uobis i/iuria fieri patiat̃. Deinde lõge iustius est quod mu/tuo accepistis persoluer creditori: quom diripientiũ gratia non possitis: quam phalaride nomine inume ris suis priuato pecuniis ditescere periandrum: Itaq; licet uel pecuniis nostris seruatis propriam mihi ha/bere grãm: uel pditis exigi etiã quæ donauimus.

Hieroni.

q Vom multa de te: & de cõcione quã cõtra me ad leontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamẽ supfluis uti uerbis: nisi q culicẽ elephas indus non curat.

Aristheneto.

n On iniquo animo senectam fero: neque tyran

nidis robur conseuit: sed phalaris. Tuo at dolore af/ficior: quom mihi tantopere timeas. Fatum nanq; ad ueniet: & si aristhenetus maiorem immodu nostri soli citudine conficiantur: sed longe molesta. Satius e enim pati qui nil ueret: q prius siqs timet: ut poeticis quoq; exemplis ad te scribam.

Melitensibus.

PErsuaserunt mihi legati uestri: ut uobis pecuniam mutuarem: quauis in praesetia assiduis bellis his exhaustus sim. Sed ut aiunt, ad amicos nulla utendu est excusatione. Verum nolite quaeso nonnullorum mores sectari: qui quom mutuu accipiunt honestissimis nominibus: quom exigitur: grauissimis creditores appellant: rem profecto neq; iustam: neq; gratam. Decet enim qui beneficium accipit eorum qui dederint meminisse: & quo ad debito se soluerint: eosdem creditores existimare. & siue boni sint taq bonis: siue mali tanq malis id persoluere. Si quidem & bois moribus praedito: & paruis aequm est creditum reddere. Et quidem melitenses: & quom mutuu do: & quom exigo: ide ipse su: & mihiipsi similimus. Quibus autem datur ii mores pro tempore: ut aiunt. Cameleotas pro subiecto solo colorem mutant. Quippe quom accipiunt: ut benemeritum: ut deum creditorem laudat Quom reposcuntur in eum ut tyrannum: ut impium inuehuntur. Praeterea non ignoro longe satius esse quom amissurus sis pecuniam priuato homini mutuare: quam ciuitati. Nam si a priuato abnegat: inimicu unu: & eu imbecillu tibi coparas. Sin a ciuitate: neq; damnum minus est: & plurimoru odiu

contra his. Non tamen hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim ĩ rebus semper uos memores: & in commertiis & negociis uestris iustissimos intelleximus. Neque ignoratis ignomĩosius esse plures uni iniuriam facere: q̃ unũ pluribus. Non enĩ credibile: ut unus multos: sed multi unum uerisimilius contẽnant.

Melitensibus.

n On laudum uestrarum contemptu melitenses legatos uestros cum his signatis remisimũs: sed qm̃ non sinunt me mea opera laudari. Vos forsitan qualem me uideri uultis: talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem non ignoro quod cæteri omẽs me malum existimant. Vos uero & si bonum me dicitis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persuadere: sed potius ad falsas homĩum existimatiões uobis essem nocumento: quando quidem pessimum homĩem nisi eiusmodi uos quoque essetis: nequaq̃ laudaturos omnes prædicarẽt. Quamobrem: quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte meipso clemẽtior existimare: has laudes uestras ñ necessarias duximus.

Menesicli.

f Ortuna tua admodum nos delectauit: quom & si maiorem immodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus. quam eo tibi cariorem futurã arbitramur: qđ loco filii nata ẽ. Solet nãq; filia: quam mares longe pluris parentes facere. Nostra autem munera tum demum tibi grata esse sensero. quom ñ modo quæ mittimus prompte acceperis: sed etiam

ſiquid quod nos ignoremus:tibi opus erit:nos certio/res facies. Pluribus enim iam & magis p̃ciosis rebus tibi opus eſt filiæ gratia.

Elcandro.

n Eq; tu:neq; hominum quiſpiam me unq̃ perterrere uerbis fortaſſe:& ſi nihil dicam:mi dicere arbitraris. ſed ne rebus quidem ſperet: quippe qui ñ ignarus bellicæ rei ſum:neq; ĩiuſte:neq; ſupra uires quicquam audeo:& frequentes & inſperatas temporũ mutationes nouimus. Fortunæ præterea ĩſtabilitatem:dicere magis poſſumus quã audire. Accedit ad hoc q̃d quantum nemo alius: cum nobis ipſis:tum deo confidimus:qui nos contra omnium iniurias tuebitur: in quo certiſſima mihi ſpes eſt:ut quicunq; mihi ĩ ſidias moliuntur:in meam redigam poteſtatem.

Liſino.

n On ceſſabis abĩ ſaĩa inſane lyſine:neq; parces tibi triginta annos natus:quin cum huiuſmodi pluribus grauiores quam ferre poſſis :inimicos tibi facere experiaris. ſed & uerſus in me & tragœdias ſcribis: ac ſi dolore me his afficias. Verum tu omni grauiores tragœdia res caueas.

Cebroni.

q Vid tandem noſtros mores admirati:ac ſi grauioribus utamur ſuppliciis in eos qui nobis inſidias moliuntur:his non præterremini? ſed eorum q cruciantur caſibus comploratis:eis non conſulitis:ne phalarim iniuria afficiant. Longe enim mihi ſatius eẽt: nõ compelli in huiuſmodi propulſandæ iniuriæ neceſſitaté:& uobis ſane commodius non uti ſemper te

meritate. Nam si uestri memores non latent quo pacto in me consuleretis: nisi talem me in suppliciis exhiberem? quo in maxima quoq; formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab iniuria cessabimus

Euthemono.

n Ihil in his mentitus es quorum me apud siracusanos insimulas: omnia plane confiteor. Verum si pari ratione: & ego iis qui me ita lædunt: ut nulla digni sint uenia & uos tam temere: & mihi & uobis īsidias moliri parceretis: neq; me quispiam tanq̄ nefarium accusaret: neq; uestrum: tanq̄ grauissimo affectorum supplicio misereretur.

Cleobulo.

n On psuasisti camarinensibus: ut bellum mihi indicerent: quo maiorem immodum singulis concionibus annitereris. Quippe qui non ignorant rebus ipsis: non oratoꝝ uerbis bellū geri. Quamobrē si uis ut id aggrediat̄: utile futuꝝ eis ostēdas Quod si ne hoc qdē pacto morē tibi gesserīt, mutata sētētia: cōtra admōeas, ita fortasse res tibi ad uotū succedet. ex duobus enī alteꝝ ī præsētia: aut sētētiā tuā īutilē: aut cōsultorē nullius rei opinat̄. ego uero utrūq;. Certo tn̄ scias uelī: quæ cōtra nos adortus es: nō īanibus uerbis ulciscemur: sed rebus: q̄s expti: nō āplius mihi īsidias moliti sūt. Quod quom camarinēses plāe sciant: nolūt rursū irati phalaridis piculū facere: quom suauiorē me amicum experiantur.

Cleodico.

n Dmodum grauia supra uires tuas consultasti

clēodice. unde tibi spēs phalarim posse malo aliquo afficere: ut rem gratam facias thracis credonis nepti: uxori autem antandri qui dominum suum īteremit: ex quo contra naturæ legem iniuria illata ditatus ē: sed in tantam non prorumpam indignationē: ut scelera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulciscere mur dignum putaremus: non uerbis dūtaxat: sed re ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es: in caput & genus tuum retorquere possemus.

Neoliadæ.

n Ihil grauius in te consulere uolumus: quom plura in te bona q̄ mala inueniamus. Quamobrem hoc unum ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori animi affectu contra te uti cogas.

Polluci.

a Dmirari ex tuis expistolis admodum uideris uitæ meæ mutationem: quod quom superiori tempore audentius quam tyranni soleant: libere me omnibus crederem. Nunc ne necessariis quidē ad me aditus pateat. Ego autem meticulosior omnes fugere mihi persuasi. fidem enim non modo non in aliis: sed ne in amicis quidem firmam inuenimus. Iccirco oīa summo labore expertus: inhabitabilem lybiæ solitudinem: & auia numidarum lustra: quam cum hominibus uitam agere: prætulerim. Quippe qui cū leonibus tutius uiuere: & cum serpentibus somnum capere: quam cum nostræ ætatis hominibus possem. Usq; adeo nos ex multis uariis: frequētibusq; fortunæ mutationibus periculum fecimus.

Polluci.

l Onge grauius iniuriam patior: quam p̄uniā pollux. nō quemadmodum dixisti & pati me grauia & inferre. Ego enim eos qui me iniuriis prosecuntur: & bis & ter uenia dignatus sum. Nemo tamen eorū est quē prīo deprehēsū iterum malū uideri pudeat.

Polluci.

q Vi contra nos eorum quos iure īteremimus gratia bellum parant: si quamobrem id faciant audi rent: & plane intelligerent: essent profecto uoltores ap pellandi. Tu autem nos apud siracusannos accusas & ultoris quidem nomem: tanquam grauissimū ap/ pellas. Causas uero cur poenas dederint: ꝙ maxīe oportuerat tanq̄ inexcusabiles nunq̄ afferre uoluisti. Opus enim erat orator pollux: & mortē: & mortis cau sas simul ostendere: ut per eas auditorum indignatio nem: contra quos concionatus es: uehementius exci/ tares. quas: si te aperire puduit: quo iure earum gratia bellum geratis non uidemus.

Engiensibus.

n eq; causā q̄re iuste uos non ultus sum: neq; ul cisci uellem: uires mihi deesse uideo: neq; uoluntas d̄ cerit: si nos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam sic perdito passioni: qui apud uos commoratur: uisum ē uiros quos tertium iam mensem seruatis in carcerem interimetis.

Nicyppo.

q Vod dona nostra acceperis plurimam tibi habeo gratiam. Ego autem quod dicebas te syra cusanos timere: ne si meas pecunias accipere te in/

relligerent: grauius in te consulerent. hoc statueram si ea recusasses: te tanquam acceperis accusare. ut & accipienti tibi & recusanti idem impedisset periculũ: uel potius alterum minus: alterum omnino peius. Nam si non accepisses: & ego te accepisse: insimulassē certe accepisse crederetis. sin accepisses: & ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absoluereris suspitione.

Nicarcho.

n On cogis camarinenses contra me bellum gērere: sed a me superari. Atqui sapientis uiri officium ē ante uerba: rem ipsam: ante rē diligentius quoq; eius exitum considerare. Ipsi iam pridem tuas conciones negligunt: te autem non pudet ex tribunali tua illis oratione grauiorē eē: quã mihi cõtra quē cõciõaris.

Leontiadæ.

n On hac duntaxat epistola: sed sæpenumero iam ad te scripsi nullam aliam de uxore gratiam te relaturum: si propter nuptias beneficium a nobis accepisse: & gratiam nobis referri arbitraris: quam si eã amaueris. Cuius causa affinitas inter nos coniuncta esse uidetur.

Thimosttheni.

m Ilitum pars in castello excidat: pars maris incursus exageret: ut æstu siccato: fertilis campus redat Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia referatur.

Cleomedinæ.

m Vnera tibi ad corporis exercitatiouem missimus: olei scilicet metretas ducentas: & frumenti me-

dinos quadrigentos. Quæ āt iuuētutis mūera sūt: ad filiū tuū: & uinū: & librarios seruos: & sthesicori poe/mata: nisi si racusāo℞ q̄spiā: nouarū re℞ grā: hæc a tyranno missa suspicentur. Gorgiæ.

c Aeteras epistolæ tuæ particulas recte scriptas futuri autem temporis hortationem: admodū̄m sup fluam arbitror. Ego enim neq; mortem: neq; mortis genus effugio: & sapienter quidem. fatum enim ab hominibus non regitur. & profecto quicū̄q; huiusce modi perscrutatus: aut bona: aut mala: futura metu/et: eum stultissimum existimo. siue præuideri futura siue præuisa caueri posse: sibi persuadet. Quod si euitari nequeūt: quamobrē ea præscire amittitur. quom siue sciat: siue nesciat sit futurum. Si uero quom co/gnouerit euitari etiam posse: & disponi: & in aliud q̄ præuiderit transferri: & peius fatum meliori mutare dixerit. Ego sane non arbitror: dei nanq; hoc opus ē: n̄ hominis. Cæterū siquis eos meminerit: qui iouis filii feruntur. Eacum scilicet. Ninoem & Mhadamāthū: & alios semideos: neq; immortales fuisse: neq; aliter q̄ pro sui fati necessitate mortuos: si neq; fatū neq; mortem ægre tulerit: aut formidauerit: minime mihi stultus uidetur. Maximo igitur studio idem in certis re/bus tuis sentire animum inducas: ut nullam illorum curam scuscipias: quorum nos nihil scias eē solicitos.

Nausicli.

q Vod iam sepenumero ad te scripsi: & si her/mocrates uel qui uis alius philodemi filiam uirginē dona a me accipere impediat: ego nihilominus elargi

or:& parem uel maiorem potius laudem assequor. Quod quom propter tyrannidem nulla in re cognatis meis sin conferendus: eis me tamen liberaliter exhibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant quod largitionibus persuademus: hac utimur excusatione: quibus liberales sumus: eos pro humanitate cogere nõ possumus.

Lacryto.

q Voniam pro huiuscemodi spe: nobis tantopere timentibus periculis exponi non oportuerat: nolebã grauiores exitus experiri. Verum ex quo uirtus tua nostrum uicit timorem: bene quidẽ est: & bono usus es auspitio. quod & alia tibi aduota sint successura nihilo tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed quo ad incolumis redeas solicitamur. Que igitur in profectione tua te admonui: eadem cures uelim diligenter: ut post habito oppido lacrytum nobis serues ĩcolumẽ. Quem pro omnibus locis ciuitatibus: tyrãnidibus: & ipsa deniq; per deos: anima mihi eẽ arbitror.

Lacryto.

u T tuarum promissionum memento lacryte: & phalaridis solitudinis curam habeas. Quãta amicorum inopia laborem uides. scribo autem timide: neq; multorum uires formidamus. quippe qui lõge sũt nostris inferiores: neq; nostrorum imbecilitati quom omnes hostes uiribus excedamus: ne maiori iam studio fortis apparere cõtendas. neq; ægre feras res bellicas. nisi omnibus militiæ muneribus tempori adsis. Memento autem quod depositum tibi teipsum quõ a nobis dimissus es: commisiũs: quod nobis saluum

reddere promisisti: id nunc maiorem immodum rogamus. non ut te & ingenio tuo quicquam indignũ facias: quod a lacryto fieri nequit: sed ut in aliis certaminibus uirtutem tuam possis ostendere. Nunc uero: & si teipso paulo molliorem inaliis rebus præstãtiorem te exhibere poteris:

Lacryto:

q Vod filii tui obitum iniquo aio feras: uẽia profecto dignus es. & me quidem maxime tui miseret. nec secus a quiuis tuorum familiarium casum reputãs doleo. Et si in his duriori natura sĩ: ea scilic& gratia quod qui immodice aduersis rebus angũtur: eos nihil proficere intelligo. Maximum autem calamitatis tuæ debet esse solacium. Primum quod ꝓ patria fortiter in bello filius tuus occubuit. deinde ꝙ in ipsa uictoria pulcherima eum morte fata honestarũt. Postremo ꝙ nullo turpitudinis genere uita coinquinata: morte proprias uirtutes finiuit: Incertum enim est an bonus uitam indeterius commutet. Rebus nanq; hũanis fortuna maiori exparte: nõ uoluptates dominantur. Qui autem irreprehnesibilis moritur: ĩ optimo gloriæ statu collocatur. Puta igit̃ ab eo & quod genueris: & quod educaueris: meritas gr̃as accepisse. quom ad mortẽ usque ĩ uirtute & bonis moribus ꝑseuerauerit. hanc ei uicẽ redde: ut modice & æquo aio eius mortẽ feras.

Lisidi.

n On admiror quãobrẽ neq; p̃ris tui: neq; filii simile qcquã hẽas lysides. Nõ. n. lysicratis filius: neque neoptolõi pr̃ es: qd̃ & mr̃em tuã & uxorẽ multis siculis

affirmasse aiunt: & propterea maximam laudem cō secutas. Vnum enim: & hoc eorum e numero ē quæ laudem merentur: ut nemini: maxime his quos noui mus: mentiamur.

Thimoleo.

n On peccare merito fortasse: & iure ipso dei exi stimatur. Peccare uero & iccirco posthac cautiorē fie ri hominis. Qui autem neque quom peccat: neque quom aduersam incidit in fortunam: sibi cauet: ne/ scio an alius existimari possit quam omnino malus. Turpissimum igitur est: & adhuc enim proprius ac/ cedemus: eum qui stultitiæ sit factus exēplū: ne sua quidem ipsius calamitate bonum fieri:

Phœdimo.

p Ersuasi sumus iam tertio nullam abs tē iiuri am accepisse: & si in singulis accusationibus nō leui in crimine sis ḋprehensus: sed qualem te esse uellēus: teq; erga nos esse decuit: talem arbitrati sumus: & ac/ cusationum crimina: eo quod timuimus deprehende re de te ueritatem: falsa duximus. Certo tamen scias qui nihil aliquando mali commiserunt: quom illa ta metuunt crimina eos fortunæ iniquitate uisos: nō iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores qui te iimi cum arguant: aut fortunam exhibeas. graue autē tibi uideatur: non id solum quod quom sæpenumero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut te decuit: non respondisti. Ego enim non sinam hu/ manitatem malitia esse inferiorem: sed etiam ne te ipso erga collata in te libenti animo a nobis

officia: inclementior uideatis.

Agesilao.

t Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuã apud siracusanos moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo pudice: uxoris munere fungimur: ut testetur nos tanquam qui in te graue habeamus imperium: te diutius absentem se non perpessuram. Suum præterea patrem implorat: intelligis fortasse quid minetur: & certo facturam scias. Neque enim alienum a se uirũ existimari potest negligere. Ipsa ut cogere te possim ad reditum arbitratur: ego autem illam. Nã neque tam phalarim quam thelesippum te arbitror formidare: Redeas igitur. & desiderantibus te redde. siue nos magis: siue illam reuereris. quæ profecto digna est quæ plurimum ametur.

Polymnestori.

m Vlta & magna nobis testatur lacritus & aliis de rebus: maxime autem de societate scutatorꝝ. Tuo enim & pugnantium uirorum studio oppidum captum affirmat: & equos suos tibi ut uidetur elargiendos hortatur. Ego uero: & si oĩa mea munus a me acciperes: adhuc timerem ne tuo uincerer beneficio. At nunc quom neqꝫ munera nostra accipias: uinci sane tyrannum a priuato confiteor. Quod si impræsentia tertiam predæ partem inter milites diuidendam non acceperis: quã quom mox tibi lacritus largiretur recusasti. Certo scias seniores nos non in beneficiis conferendis: hoc. n. ĩ tua non est potestate: sed in accipiendis post hac fieri cogeris.

Polymnestori.

Imuisti nostras minas quom rursum ut te ro/
garem non oportuerit : predam enim ut censuimus
partitus es & periculorum socios premiis honestati. &
recte quidem delectasti nos: & iniuriasti ne quid abs
te petere dubitaremus . & socios: si quando usus ue/
nerit: ad pugnam prōptiores reddidisti. Quis enim la
borum onera nullo proposito premio: subire unquā
uoluisset? sane nemo qui eorum periculum fecerit.
Hæc igitur aliorum uel potius utilitatis nostræ gra/
tia accepissem : ut scilicet milites: si imposterum iis
nobis opus fuerit promptiores redderes.

Lisandro.

p Ræuenimus quæ misisti auxilia prius enim
quam ad euclide uenissent hostes conspicati sumus.
Quare nihil ad pugnam utilitatis absente conducto
milite cœpimus. Ad opinionem uero & laudem plu
rimum ad paucos neque bellatores nō ad omnes ui
ctoria referenda est. sed quom grauioribus nos ipsos
piculis exposuerimus: maiora pmia sumus assecuti:

Arimacho.

n On ægre ferimus calumnias neq; habitāde no
bis a nostris hominibus opinionem: quom uideāus
omnes æque iniuste facere: ut longe iam iustior iniu
ria quam iustitia existimetur. Tantum autem abest
ut opera mea abscondam: ut in his audeam dicere :
aliis quidem natura: mihi uero necessitate continge/
re talem esse. Confitemur iniustis nos commoueri af
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum ē.
Verum hoc interest quod nos tyranni nostra freti po

testate: quæ facimus palam profitemur. priuati sup plicii moetu abnegant.

Polystrato.

e T ad alios omnes amicos litteras misimus: ut q̄primū agrigentum ueniant: & te obsecro ante olym pia uenias. Volo enim amicissimorum collegio acci to: quemadmodum alias res meas curare diligētius & de rebus magnis & grauibus cōsilium capere: nul lo tamen uos aut labore: aut incommodo afficiam: ip se enim mihi ipsi satis ero: sed tamen uestram seq̄r sē tentiam: ut si in principatu prestitero: sæpēumero uos & accipere comiter: & ꝯplecti possim. Sin fortunæ ius su deiiciar: ultima accepta salutatione eorū quæ ege rimus memores ualeatis.

Polistrato.

e Go eorum neminem in quos beneficia cōtuli neq; tibi neq; cuiquā palā fecerī: ñ. n. ut quæ a nobis recusas mūera accipias: q accipiūt īdicare: neq; iis q sine suspitiōe accipiūt exꝓbrare lic&. Neq; eū ñ accu sandū cēsemus q aut sua ꝑdicat bn̄ficia: aut prædicā tibus aures accōmodat. Veꝝ q ꝑter uolūtatē meam ui & īiuste multa ex rebus meis diripuerūt: tu te repu tare potes. Atq plurimos īuēires q oī cōatu aliena đ tinere cōati. necessario tandē reddiderūt: & belli & ar moꝝ moetu nōnulli īiustissime. Sed & omniū piissi me ꝓ uiribus detīere cōtēdētes: īiq̄s tandē & scelestes pecūias ī tot ꝑiculis seruar̄ ñ potuerūt: q̄s coactos ac cipere: restituere oportuit. Quem nam tu per iouem imitatus es? ut munera a me accipere nolueris? Nā

excusationes quas simulando afferas: & hac & innumeris aliis rationibus refelluntur: siquidem ipsi inimici pecunias impias confitentur: nisi hoc intersit quod illi iniusto rapinæ nomine impietatē etiam adiectā ui habere conantur. Tu uero iuste a fideli aīo sponte acceperis. Astypalensibus.

n VLlo me maiori dolore affectum īuita mea cōscius mihi sum uiri ciues: quāq̄ multis & opinatis casibus agitatus. Nullaq; maiori lætitia: qppe qui neq; expers sum uoluptatum: incredibilem dolorem illa mihi dies attulit: qua patria iniuste pulsus sum: quod quidem etiam commerentibus est grauissimum. Lætitiam autem quom mei publice recordati pro tempore litteris me uestris tanquam bene īstituto & uestri studioso in uestris usi estis necessitatibus. Non tam: ut arbitror: gratia ex decretis qppiam accipiendi: quam testimonio quod publice quidem: sed iniuste exulauerī. Et ut exilii mei auctores arguer etis Neque enim petere ab in uiso gratiam: neq; accipere quisquam patitur: sed non huius temporis ē: ut de uobis tanquam amicissimis conquerar. q: superiori tempore nunquam me usi sitis: sed ut gratiā habeam quod nūc me utimini. Vos igitur quæ a nobis accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem uestram in beneficii locum ascribimus. siquidem non tanta acciperem uoluptate: quanta dedero. Quid enim patrie amatori pulchrius? quid gloriosius quā uideri suis ciuibus benefacere? quod litteris uestris mihi elargitum est. Quod uero serius ad uos mu/

nera nr̃a peruenerit: quã uolueritis: neque me: neque uestros legatos: sed hyemẽ, & anni tẽpora accusabitis nemini studiũ nr̃m defuit: uerũ in modicis tempestatibus factũ est, ut ne summis q̃dem audaciis nauigari licuerit. Quod si quæ mittimus maris piculis seruabunt: gratiã fortunæ habere nõ errabitis. Cæterum ea uobis legati reddẽt. Eolophus ãt cui una cũ iis pfecto ad uos epistolã dedimus: singulorum rõnem exponet. & que & quot mittimus significabit. reliq̃ ex sententia utamini. Pecunias uero ĩ patriæ restitutionẽ ornamẽtũq; ĩpendatis. Neque meis hoc admõitiõibus: sed cõsilio & uolũtate ur̃a faciũdũ reputetis uelĩ. Nemo enĩ aliẽa uolũtate bonus nũquã fuit: sed sua. At si quod de uobis suspicãdũ ẽ: quod ad aliud elargit̃: ad aliud abutimĩ: nõ necessariũ. Certo scitote nullis uos mũeribus tãtopere uitupandos: q̃ q dederit laudãdũ. Vt. n. absurdũ ẽ q patria exulet suis pecũiis eã ruentẽ restituere: sic q eã ĩcolũt cadẽtẽ negligere. neq; alieno q̃dẽ sũptu ad eã restituẽdã cõtẽdere. Atq si dignũ iudicabitis: nõ solũ hæc me uobis misisse mũera sed & populo: ciuitati: & diis patriis. Tũc de cõsilio uestro maiorẽ laudẽ assequmĩ: quã q ppriaspecũias miserit. Quis enĩ ignorat: mũera dãtis esse laudẽ: r̃cte at his uti accipiẽtis. Velĩ eq̃dẽ uos uirtutis: potius q̃ liberalitatis nr̃e testimoniũ accepisse. Alterum. n. benigni ãĩmi: alterum opulẽtiæ fortunæ laudẽ ostendit. Valete.

Atheniensibus.

Ehit ad nos faber uester pilaus atheniẽses opa nobis ĩsigni admodũ arte elaborata afferẽs: q̃bus dele

d

ctati humane eũ accepimus. & dignis muneribus cũ artis: tum patriæ gratia donauimus. Non multo post tempore taurum naturali statura maiorem fabricatus: agrigentũ petiit. Incredibili affecti sumus uoluptate: quom officiosum animal: & homini sociũ accepimus. Et profecto id nobis spectaculũ regiũ: & opus laudabile uisũ est. Nondũ enim in eo latentes cruciatus ostenderat. Reserato autẽ latere omni crudelitate plenũ: omni morte inquius supplicium apparuit. Tũ perilai arte laudata mores puniendos duximus: suiq; eũ ingenii periculũ ante alios: quoniã ipso auctore peiorẽ inuenimus neminem: facturũ merito cẽsuimus. Is igitur in taurũ inclusus: circũ igne. ut ostenderat: accenso: diræ artis uerũ perhibuit testimonium.

Neq; enim qui cruciaretur uidimus: neq; lamentationes audiuimus: eiulatus tantum intus excitos administratorum aures æs emugiebat. Verum athenienses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu ferre: & mihi succensere audiam: maiorem immodum admiror: neq; hactenus id mihi psuadeo. Si enĩ qđ grauiori suppicio in eum non animaduertimus nos accusatis: grauius profecto nõ inuenimus. Sĩ q᷑ nullum mereretur: mihi sane uidemini: quom præ uobis humanitatem feratis: laudare crudelitatem siquidẽ: aut unius hominis opus: aut uniuersæ ciuitatis id eẽ oportet. Vtrũ sit uestro tãdem erga me animo digno scetur. Nam si iuste perilaus perit: & nemo atheniensium illius ingenio est: aut moribus de beneficio nos accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox pro

fitemini nihilo meliores esse uos perilao. Me autem
nondum poenitet ac si iniuste egerim: nisi mihi ipsi
uidebor praeter iustum egisse. Atqui nemo ius a tyrã
no requirit. Quod enim ad eius salutem facit: id iu-
stum uidetur: Caeterum meam ego cautionem: & prĩ
cipatus munimentum tutissimum abstulisse mihi ꝑ
fiterer: si iniuste ĩ perilaum uiderer animaduertisse:
Sed mihi persuasus neq; uobis: neq; graecorum cupi
am eo illum supplicio iniuste affectum uideri: ꝙ in
alios excogitauerit. fabrum uestrum cum aliorũ tum
mea maxime gratia puniendum duxi: siquidem eo
munere aliquo me eiusmodi supplicio dignum ar-
bitratus est. Et licet tormentum nobis contra coniurã
tes in nos acerbissimum inuenerit: nostrá tamen cau
tionem in quibus iusti iudices constituimur contem
psimus: ipsum duntaxat ius reputauimus. Neq; enĩ
ignorabam si longe etiam peiores impune dimisissẽ
mihi profuturum. Noram mãsuetudinis uestrae opi
nionem magis insidias concitaturam. Intelligebam
huiuscemodi perilai supplicio unius cuiusque in me
studium allaturum. Videbam forsitan satis mihi fu
turũ ui ipsa uti ꝑꝑ ĩ me ꝯiurãtiũ necessitatẽ. Horũ nos
omniũ ñ ĩmemores posthac cuiusq̃ laudũ ĩdigi. Im-
piũ tñ putauĩus hominẽ homĩbus huiusmodi mortẽ
excogitãtẽ ĩpune dimittere. Iccirco qbus ipse alios ni
hil ĩ eũ ĩiuste molitos iisdẽ eũ artibus pderẽ uoluĩus
Et merito sãe a nobis: quos tali mũerẽ dignos existĩa
uit ita mulctatus ẽ. Fortasse quispiã uestrum atheni
enses: nostris auditis rationibus quod hisdẽ cruciati

bus quos:ī alios excogitauerit:auctorē ꝑire oporteat ī
nūeris me furiis ꝺberi:uel potius oībus suppliciis ūa
tm̄ aīa ñ suffectuꝝ:& mihi ipi meritas pœás me præ
scribere arbitrabit. Verūtñ si oī amoto odio: iuste rē
ipsā reputare uolueritis:ꝓfecto ñ spōte nr̄a nos hæc
facere:neq; quæ fortunæ iussu patimur iure ꝑpeti co
gnoscetis. Nā quom ꝑꝑ tyrānidē liceat nobis crude
les esse:id tñ:qn malū sit ñ ignorāus: & qđ opa: nr̄a
corrigi nequeāt. id ꝓfecto grauissimū cōfitemur. Vti
nā ad ea necessario ñ cogeremur:nemo alius præ no/
bis ut bonus laudari posset. Et qsnā ur̄m atheniēses:
aut qs alius: īsidiis ī se dep̄hēsis eaꝝ auctores oī uin
dictæ genere ñ ꝓseqret:qreret? Quod quom eiusmo
di pilaū īueiūs: supplicio: duxīus afficiēdū. nec igno
ro pessīe mihi cōsuluisse. sed me cōsolor: qđ ñ sponte
mea hæc facio: qđ iis quos ulciscimur ñ eueit. Eqdē
sapiētissimi īdigenæ atheniēses: ī hoc ego mores ue/
stros imitatus sū: ille āt tyrānoꝝ. Iur̄ igit: ñ q̄les natu
ra sumus: sed q̄les uos ipe effixerat: ī se exptus ē. Cer
to tñ sciatis uelī: qđ neq; ego priuatus pilaus esse: ne
q̄ ille tyrānus phalaris. Vobis āt nō mō ignominio/
sū ē: si īiquo aīo illius feratis suppliciū. sed si huius
modi uiros ꝑpetiemī. Omīo. n. hūanū genus īiuria
afficiebat: quom ea excogitaret tormēta: sed præcipue
uos crudelitatis arguēs: peculiares: natiuo sue ciuita
tis ur̄æ mores coīquīabat. Oēs igr̄ hoc pilai suppliciū
laudaturos arbitramur. Digni. n. hac sētētia tales ci
ues: siquis tñ fuerit: cui huiuscemōi mortis genus nō
placeat: id & perilao ingratū fuisse non ignoret.

Teleclidæ.

q Vadam ipsius tua sententia usus: ad multos ex amicis uerba fecisti: ea forsitan gratia quod factũ est: ut tui mihi sermones inferentur. Quod scilicet post artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu ĩterimere nõ oportuerat: eo quod propria mea laus periret. Ego autem illius supplicio mihi laudẽ nõ quæro: nec laudis gratia sic in perilaum animaduerti. neq; quom aliorum supplicia mihi crimini dantur: iniquo animo fero. A mala enim uel bona opinione ultio seiuncta est. Certo tamẽ scias: quoniam alii ĩ tauro cruciandi erant: iccirco in perilaum animaduertimus. Pro æreo enim opere munus: non mortem: merebatur. Aequum igitur fuerat illorum causas in perilaum: & in omnes qui in eiusmodi fortunam eos uenirẽ cogerent referri. Quod si nos ab inique stulteq; iudicantibus referretur: nõ ægre ferimus. quoad iure supplicio affectos qui a nobis interempti sunt ostendere poterimus. Siquidem nos a primo quem omniũ hominum: uel humanæ ꝑs oti unaturæ gratia: igni absumpsimus: exorsi itidem de omnibus disquiretis. At qui si pilai & aliorũ quos alienarũ iniuriarũ causa punimus supplicium laudatis: ꝑfecto ĩiuria nos accusationibus prosequimini. si eos qui ꝑfide capiti nostro insidiis iminenr morte ulciscimur. Essem nanq; omnium sane stultissimus: si aliorum gratia: sontes etiã si mihi benefacerent ulciscerer. Ego autem qui mihi insidias moliuntnr impune dimitterem: & in alienis rebus infamia suscepta: quom adeo ĩsidiantibus for-

midolosus uidear mea ipse pericula contennerem. De sine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo.

n On uidet tibi graue eculeũ taurus: neq; alia quæ hẽmus tormẽta. Ex quo oẽm ad illã misericordi am: quom nobiscũ pugnaturus non sis: cõsũpseris.

Cleomedonti.

t V me: ut audio: accusatiõibus psecutus: mise ros cleõbroti casus de plorare nõ desinis. Ego uero tẽ cleomedõ: & lõge illo iiqora audẽtẽ & omĩo ibecilio/ tẽ. i nr̃am uenturum potestatem non dubito.

Cleomedonti.

s Eptẽ his & triginta quos i camarinẽsiũ cõcione cõtra naturã imanissime ↄflatos cõquereris: uellem eqdẽ cõtẽtus eẽ: & p iouẽ desidero. sed uideo mihi p quosdã nõ licere qui res ulterius pgrediãt. Ipse. n. no uẽ & trigĩta fieri cogis: quõ te: & stultissimũ epyther/ sẽ illis adiicias. Neq; idẽ ẽ an ur̃is me calũniis afficia tis: an pessimi meis pareatis ultionibus.

Timandro.

q Vod i præsẽtia camarinẽses exercitũ cõtra me excitauerĩt: illius forte tẽporis tibi solaciũ prebet: quo magnũ: leui de causa bellũ ut moueãt: a te psuaderi nõ potuerũt. Veꝝ quom spes tua te frustabit. tũc p meritis: nõ eorũ quæ fecisti: sed quæ patieris dolebis. quæ tñ tibi solacii utilitas? Nã si nos psuasuri fuisse mus: ut ueritus es: nõ temer forsã nr̃i formidine egis/ ses. Nũc ãt ne i cæteris quidẽ rebus minĩo nos dolore affecisti. Te ãt neque idoneũ reddidisti qui nostris

cruciareris suppliciis. nulla .n. tibi morte opus ē: quō tot torqaris calāitatibus. Immo si fieri posset lōgius ti bi uite ipacium quam natura ferat præstari oportet.

Timandro.

c Onciones tuæ ad camarinēses thimāder & multa eorꝝ commiseratio qui a nobis interempti sūt ī uitū me per deos compulerūt: ut in tauꝝ cleombrotū ītruderē. Quippe qui ueritus sū: ne si ego a cruciatu desisterē: desisteres & tu contra me ciuitatem concita re. Libenter enim rē meā populo gerendā ꝓbeo: q̄ diu tuas ꝑpeti orōnes camarinēses puduerit. Cuius ego cōsilia nō modo ī phalarī: sed ne in phalaridis quidē seruulū nullius momēti duxerit. Quod si utile esset camarinensibus cū agrigentinis bellū gerere: non tm̄ facile persuaderi possent: ut id aggrederentur. Nūc āt bellum omnino ipso consultore grauius: uel potius ip se orator nō parui est ad miseriam momēti. Opus tm̄ esset: ut enumeratis belli suscipiendi causis plebē cō tra me excitares: ut iis persuasa ciuitate: tu uir bellico sissimus inscribereris. Vltor tātis đ rebus surrexit: sed nō uultis. sigillatim enim plures causas: longe tamen alienas ostenditis. Verum si quis his omissis: quom fas non uideatur: te ipsum perspexerit: grauissime omnium duxerit puniendum. qui uēdita domo: pos sessionibus: & si quod in his paternum tibi erat man cipium. exercitum contra me alis & camarinensibus nugas persuades: Quod mihi nihil aliud qu am te desperasse significat. & merito sane: siquidem

multorum malorum causa fuisti:& ciuitatẽ cogis:temeri-
tatẽ tuam:non suam sequi sententiam.

Epystrato.

n Oli me ad tui ultionẽ cogere:quom ter iã tibi
pepceri:neq te piculis ãplius exponas:qm aliena a
phalaride misericordia ẽ:quã & si uos dprecatiõibus
colitis.nos tamen tyrãnica ira utemur.

Aryphoeto.

n Oli recẽsere earum numerum quos ĩ tauro absũpsi
mus:plures.n.sũt si eorum opera disquiras:quã nomĩa
tamen:quom eiusmodi essent:sub nostram uenerũt
potestatẽ .sed nolemus ĩ tam florenti ætate seniorum
curas subires:miseros enĩ quicũq nos læserunt osten
dimus.Quom autẽ uitæ mutationes uidere cupias:
iam desinas per deos admoneo.nõ quod qcquã mali
abs te pati uerear:neq enĩ muliebri manu interficietur
phalaris:sed ne iis ãnumereris q ĩ tauro pierũt . neq
mihi ĩiustæ calũniæ ps ad crudelitatẽ efficiaris :quõ
te ulciscar.qd nisi mihi parueris:tibi forsitan maxĩe
expectãdũ ẽ:đ hac quoq admõitiõe poenas iure.

Agemorte.

s Ensĩus tãdẽ agemorte quo pacto rebus nrĩs cõ
sulueriũs:multis nãq rõnibus nos dolore afficit exi-
mius hic prĩcipatus:p quo stultus ego ĩnumeros la-
bores & picula:spõte mea subii. Maximũ ãt malũ in
eo expertus sũ:nisi bõi & mãsueti uiri a nobis benefi
cia uelit accipe.Verum si cui ĩdigẽtiũ aliqd cõferimus
pessimos eos eẽ necesse ẽ.Vos.n.pbi uiri nescio q̃ rõ-
ne mea oĩa aspnamĩ.qd aliud cãæ ẽ:q̃ qđ bñficia ac

cipe formidatis? Quãobrẽ ex tot ꝯdiſcipulis meis æq̃libus ãicis: nõ mõ nemo me uirũ uenit: ſed ne pollicetur qdẽ. ꝑter caliſthenẽ: quẽ neq; uẽtuꝝ certo ſcio. & aliis huiuſcemõi fortaſſe utimur excuſationibus. ne mũera nr̃a palã deteſtari uideãt: quoꝝ ut ad me prĩcipio uenirẽt: alios morbi: alios parẽtes: plurimos ꝓhibuere reſpublicæ. Te ãt nondũ ad me uocatũ mẽini: quom nihil eſſẽ ꝯſecuturus. nec uocarẽ: nũc maxime quom aduerſã ualitudinẽ tuã: & filios poſt meũ a patria diſceſſũ tibi gẽitos e paurola accipiã: & ꝑ iouẽ tibi cõgratulor: & affinitatis: & ſuſceptoꝝ liberoꝝ grĩa quæ igr̃ excuſatio tibi reliq̃t? ne uidearis formidare? Nã quom nõ ĩuidioſũ ad te munus q̃le cũ tibiis & cãtibus totius ciuitatis ſpectaculo mittẽdũ eſſet: ſed parũ auri ĩ tẽpeſta nocte miſiſſẽ: tanquã ĩdignũ facĩus & ſcelus reiecisti: & merito ſane. ĩpii nãq; uiri: & hõinũ cæde coĩqnati ea mũera erãt. Ah nimiũ aſꝑ erga me & ĩiquus es agemorte: addo & ĩ hũanus & crudelis: q nulla ĩfœlicis phalaridis miſericordia mouearis quom tãta ĩ præſẽtia miſeria afficiar. Nã quom ea maxĩe grĩa optaſſẽ prĩcipatũ: ut in amicos clariſſimus haberer: dei benignitate quamprimum uota mea conſecutus: non habeo ĩ quem bñficia cõferam. Sed qđ mihi erat omniũ futuꝝ ſolaciũ: eo me amici priuatis: neq; erga uos ulla me liberalitate ex reꝝ meaꝝ copia uti ꝑmittitis. Quo fit: ut quom quæ uobis dare uolumus mũera ꝯtẽnatis. In tyrãnidis adulatores & ſcurras: qbus dare nolẽus: ea cõferre neceſſario cogamur.

Teucro.

a Risthomeni tuo ager datus ē. & īpolitiōn ua/
cauit crimīe: te uero: ut pollicitus es: expectāus. Ego
bñ ualeo si bñ ualere ē: multa me aggressū & plura
assecutū: & deteriorꝝ gr̄a meliorū etiā pœnitere.

Teucro.

p Hilodemi uxorē cleenetā quā nosti teucer:
quom nuptiarꝝ filiæ gr̄a alloq uellē: negociis īpedi/
tus nō potui: qbus: te huc uocassē: nisi ea gr̄a te siracu
sis r̄linquēdū statuissē. ex quo plāe ītelligere potes: se
rio nos de his ad te scriber̄. Eā igit̄ adeas: & qnqꝫ ī do
tē talēta gn̄ro cui filia nupserit pollicer̄. nō tā mūeris:
quā reddēdi philodēo debiti gr̄a. Quod si qspiā roga
ret unde nobis tot philodēi pecuniæ sit: nescire te: sed
ad me q̄ acceperī: & eū q dederit id totū referas: & da
to operam ut leōtes gener accipiat̄. uēit. n. ad nos: &
illā uxorē efflagitat. Cui ego oēm operā pollicitus: ad
te q̄primū misi. Si potiorē tn̄ gn̄rū īueniret mr̄: nihilo
segnius dotē ꝑmittas. neqꝫ ꝯtēdas. siqdē nō unus dun
taxat philodēi gener nobis curæ ē. neqꝫ quom pecuni
am liberalitate largīur & nuptias: sed noli q̄so tā ne/
gligēter hoc ager̄: ac si qnqꝫ talēta reddas: sed tāq̄ ac/
cipias. Turpe. n. ē data pecunia male rē gerere: ubi ñ
ea gr̄a quā spōte dederimus dedisse uideāur. Neqꝫ
q̄cquā tale efficiā: ut dū apud me philodemi pecūiæ
fuerīt dānū ī filiæ nuptiis īpēsæ utilitatē mihi attu
lisse uideant̄. Nā quom nihil eiusmōi me cōmisisse
uiderīt: nemo id de me poterit suspicari. Vtinā iniqui
oribus ubiqꝫ moribus phalarī clamitarēt. Cæterū mit
te: nubēti uirgini q̄ttuor æq̄les puellas: & muliebres

uĕstes quas ad tĕ misimus: & aureos. lx. & quā primū celebrentur nuptiæ admoneas: siquidē ī hūc usq; diē etiā nimiū dilatæ sūt. Munera prompto & alacri aīo mittas. ut etiā phalaridis sumptu gratiā assequaris. Et hæc ita se habeāt teucer. In cæteris āt & tāq̄ uirgini & mulieri uiro orbæ consulas: ut usus fuerit. Et quō earū desiderio satisfeceris: nuptias cū rē & magnificas & sūptuosas facito: ne siracusanorum: aut puellæ cognatorum quispiam fœlici nuptiarum die: miserum pro beato philodemum appellet: sed aduersā eius fortunam excuperemus.

Teucro.

P Hilodemi perægre nauigatio tui quidem uiri: nostri autem īcomparabilis amici: tibi gloriæ filiæ uero. xx: iam annos domi innuptæ infœlicitati tedeē uidetur. Nupta enim si post aliquot ānos uiro careat in uirtute corroboratur. Filia uero præter ætarem uirgo crimine non caret. Omnibus nāq; homībus turpissimum uidetur: & profecto sic est: ut ultra maturos annos puella innupta remaneat. Iampridem enim illius uitam quemadmodum tuam apud uirum laudari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quam & tu & ille genuistis filiam: solatium tibi esse existimas Atqui iniquum ē mariti desiderio priuare nuptiis filiam. Neque idē ē carere uiro q̄ paulo post rediturus sit. & eo cuius nullā adhuc neq; experientiam: neq; cōsuetudinē habueritis: quom naturæ legibus cogaris. Cæteris quom neq; obscuris parentibus: neq; pecuniarum inopia laboretis: nullo pacto tātæ infœlicitatis

argumētū ꝑpetiaris. Quinq; apud nos taleta filiæ do tē reliqt: quom nauigaret philodemus: neq; qnq; dū taxat: qppe cui communes sūt phalaridis pecuniæ. Quāobrē nescio cleenetæ quid differas. Nihil opus ē ad filiæ nuptias philodemi aduētu. quæ ī eius reditu reiici possunt nolīus præoccupare. Que āt ipa natura īuitis nobis urget: quom fieri possit ne differamus. Puellæ ætas moras nr̄as nō patit: forsitan philodēus his īpedit causis: qbus patrē īpediri: cōsentaneū est. Quod aūt natura uiro puella: præter legē: domi desi deat: nulla est excusatio. Neq; ī præsentia tā patre ei quā marito opus est. Tu uero ī his necessitatibus & fortunis absēti patri etiā præsentē matrē addi existīas oportere. Nō sic ī quā: sed si mihi obtēperaueris: ut ui ro fœliciter: & filiæ decori ɔsules. Nā quom alia mul ta recte absēte philodemo effeceris: hoc unū præ omī bus ɔmune bonū ānumerabit: & pudicā uirginē ma trimonio honestaueris. Noster aūt teucer: quom uo lueris: & pecunias tibi: & siquid aliud ad nuptias ne cesse fuerit: dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodēi ad nuptias reditū optato. non tn̄ ut in illū puellæ æta tē reiicias: & tuū erga uirū desideriū ut incolumis sit atque redeat: & alia huiusmodi nō minus tui erga ip sum animi sint testimonium.

Teucro.

P Hilodemi filiæ nuptias ante tuas nobis red ditas litteras audiuimus. Præcurrit enim fama eos etiam qui multa utuntur diligentia ad ea quæ facta sunt quancitissime significandum. Et

si elôgĩquo res gestas nũtia dea pferat:& nos ñ ĩmeri to ei forsitã succẽsuimus:quom tales nos pdicauerit: q quõ alioꝝ:tũ eius maxĩe gr̃a:ĩ tãtã dãnamur cru/ delitatẽ:siqdẽ nos ũdiq; malos oĩbus pclamat. Quo fit:ut qui nũquã me uiderĩt:neq; expti sĩt:me ac si ad hoĩnũ exitiũ natus sĩ uituperẽt. Heæ igit̃ meæ calãi tates sũt:nec alterius cuiuspiã: Aedes ãt ĩ quibus & le ontes & theano primũ coiere:ut nũc hẽnt: ĩposterum quoq; habeãt pmittas:neq; his hymẽeũ laribus amo ueas:ubi celebratus ẽ:dignũ donũ & qd' iis qui acce/ pturi sũt pbeẽt eas arbitramur. Carissĩa.n.cõiugibus loca sũt:ubi prima uirgĩtatis uĩcula soluerũt. Inui/ dia ãt apud siracusãos dignior philodemus q̃ misera tiõe iudicet̃. Et nemo ĩ summo fœlicitatis:gradu tam fortũatus: q̃ ille ĩ aduersa fortuna ab ĩuidis existime tur.phalarim ãt odio habeant oẽs. Neque enĩ ĩnoxiũ odiũ recusamus. Quisque ãt p se maxĩe cupiat. & si dissimulet:huiusmodi sibi amicos comparare.

Phylodemo.

i N magna mihi stultitia uersari uideris philo/ dome:si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri existimas:quinq; talẽtoꝝ gr̃a:ne nobis peãt:quæ nul la utilitatis spe:neque tuæ amicitiæ gr̃a:dedimus. rẽ pfecto ne uulgo quidem dignã. Quod si omĩo uis a te uideri dotatã filiã:nihilominus ista tua sũt. Sĩ ne/ gas:addas his totidẽ.& decẽ talenta dotem scribe'. ut si placuerit dotis pars phalaridis sit:pars ex philode/ mi facultatibus. Theano ãt multa & magna de me ti bi referens mihi gr̃am reddit. Quod enĩ adhuc puel

la a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleenete & Theano.

u Estrã beniuolẽtiã libẽt accipimus: quom phalarĩ tanto studio appellare cõtẽdatis: meæ tñ fortunæ & si nos ipsos defendamus: recusãt. Inuenieẽt. n. nomẽ ipsũ ab ipso genere nulli reprehẽsioni accusationiue obnoxiũ. Nos ãt ob multa & magna quæ acerbissĩa fati necessitate ĩuiti egimus dãnamur. & meũ nomen nullam aliã ob causã graue ẽ: q̃ qr legibus nõ obtẽpero. Lex uero ipse sũ subditis. Quãobrẽ quã mihi gratiã phalaridis appellatiõe exhibuistis: eã nũc rferatis ne id nomẽ ĩpositũ uelitis. Himerẽsibus.

i Vssimus uobis ut stesicorꝝ ad nos: & cononem & hermocratẽ: quãprimũ mitteretis. Vos ãt eorꝝ loco sameã & licarchũ misistis. Quod si qualẽ me arbitramini: talis essem: nõ ignoro. grauissimũ aliquid contra uos moliri me oportuisse. eo quod illos mihi non tradidistis. & continuo ad nos & stesicorus: & conõ & hermocrates uenissent. Nequæ enĩ cynædus conõ: uobis curæ ẽ: samea: & lycarcho clarissimis & urm omnium: hũaĩssĩs uiris posthabitis Verꝝ ego neq; modstos homĩes: & qui nullã mihi: neq patriæ ĩiuriã ĩtulerĩt: ĩiusto afficiendos supplicio: neque cõmunẽ græcorũ legẽ uiolandã duximus. Et si uos plurimas abrogaueritis: quibus contra nos tulistis sententiam. sed q̃d opus est hæc uerbis explicare? quom & mihi: & ad quos scribo plane nota sint omnia. Atqui neque uos imitatus sum: neq; imitabor. Ego inquam & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos lega-

tos uēſtros :quom mihi ēx duobus alterum impune facere licuiſſet:aut cogere uos:ut pro iis illos ad nos mitteretis:aut iis qui in noſtra erant poteſtare ſuppli cio affectis:meam in illcs iram effundere.Et profecto eo iam res & iniuſte uiuendi neceſſitates redegiſtis. ut nihilo nos peiores legatis ueſtris īterfectis:neq; me liores ſeruatis:arbitremini.Cōfuſæ eīm iam res meæ ſunt & coinquinatæ:& parum nobis momenti ad ho minū uel beniuolentiam:uel odium iuſte an iniuſte faciamus eſſe intelligimus.Et in hanc uos himeren/ ſes cōditionē:maxime & uiri illi ueſtri compuliſtis:& aliorū quidem quæcūq; ueſtri cauſa paſſus ſū mala poſſet uenia dari auctoribus: & præterita obliterari. Verū quod nihil quicquā iuſte fieri liceat : quæ pro meriti:poena ab iis exigi poſſet qui auctores fuerīt. Præterea longe iniuſtius eſſet:ut quidā noſtra perirēt iniuria:quam ſi eorum gratia in uos grauius anima uertere cogeremur. Ego tamen himerenſes & ſi hæc omnia reputarem:& indignarer:& tyrannus haberē: ſi non quos uellem.at quibus interfectis:nihilomīus uos dolore affeciſſem:eis peperci & hoſpitio acceptos ad uos remiſi.Quod ſi uiciſſim æqui eſſe uolueritis: que ciuitati ueſtræ calamitates impendent : in duos uel tres conuertere ſatius ducetis. At ſi conon cuius corpore ſinguli ueſtrum turpiter abuſi ſunt incolu/ mis ſeruabitur:uniuerſæ ciuitatis excidium a nobis expectetis.totis nanq; uiribus contendemus:ne nihilo nos q̄ opinemini:humaniores experiamini.

Sthesicoro poetæ.

a Vdio te maiorē ĩmodũ formidare: quom ui
res nr̃as: & quæ ĩ nos molitus es tecũ reputas. Sed ad
miror qđ nũc tãdē formides: & ñ quom primũ contra
nos agere cœpisti: quom ab ĩiusta: ut dicebas: tyrãni-
de himerēses uēdicare uelles. Cogitabas quæ himerē
sibus dicis forsitã fieri posse. Si igit̃ mortē: ut sapientē
decet: cõtēnebas: qd nũc stulte pturbaris? quom tibi
liceat ea qbus tũc expectatis nihilo ĩbecilliori aĩo fui
sti iã ppĩquãtia gñrose pferre. Si ãt ut timidus es: sic
timide te ad id qđ ppessurus es suppliciũ hēs. Quid
stulte eo ĩ me tēpore clamitasti: & talē tibi cõparasti
ĩimicũ: quom sceleratũ me & crudelē appellares: & ex
carmĩbus tuis uerba ĩ me ĩ cõtiõe effũderes? Quid
ãt & musicus & poeta dicēdi figura & uolũtate uitæ
studiis ꝯtraria usus es? quom ociosus uocare musis:
neq; magis arduas res: quã poetã deceat: aggredi pos
ses. Sed quom ꝑ poeta rēpub. gerere desideres: manēt
te quæ nõ poetas: neq; musicos: sed populares q su-
pra uires temer̃ audēt: quom ab hostibus capiuntur.

Sthesicoro.

t Yrãni sumus sthesicore: ñ himerēsiũ: sed agrigē
tinoꝝ. qre tibi ĩgētes hēmus grãs: qđ mĩori mihi adē
pro prĩcipatu: maiorē dedisti. Certo tamē scias qđ ty
rãni agrigētĩ ĩimicos nr̃os ĩ himera ulcisci poteriũs.

Sthesicoro poetæ.

a Vdio te alũtiũ & alexiã pfectũ & nũtiis p ciuita
tes missis: pecunias & exercitũ cõtra me cogere. Nũ-
quã ne igit̃ sthesicore a reipu. gerēdæ temeritate ces-
sabis? quom adeo senex sis: neq; musaꝝ pudet q̃ꝝ

te studiosū:ꝓfiteris: eas āt offēdis:quom iis cōtra mē
liores uiros utaris.neq; filioꝝ miseret:q iā uiri sīt:sed
temerarius senex ī cogēdis militibus & pecūia: spōte
tua uersaris.quō īimicū illis tā grauē oppositurus sis
q eos tāq̄ laricē cōcutiā. Ego qdē achiuoꝝ reditus te
scribere:& quorūdā alioꝝ heorū stultitiā īcusare:au
dio. Tu uero ut ex alexia ī himerā tutus īuertaris ni
hil curas. Sed scias uelī qđ manēt te & caphareia sa
xa:& placte:& caribdis:& nauplia classis:& nullo pa
cto māus nr̄as effugies:ñ īquā & si qspiā te deus:secū
dū uos poetas:eripiat.

Himerensibus.

s Thesicoꝝ:& cononē:& dropidā:apachīno ī pe
lopōnesū ꝑ corīthiis:ad quos eos mittebatis nauigan
tes a nobis captos scitote. Dropidā fortasse uobis rmit
temus. Cononē quāprimū īterfici iussius. Sthesicorus
adhuc saluus ē:donec quo eū mortis generē ulcisci ue
limus excogitabimus.

Himerensibus.

p Rofecto nobis himerēses sētētiā ur̄am plāe ostē
ditis:qđ scilicet nihil īterresse arbitramī phalarī ami
cū ne an īimicū hēatis. Deus āt recte effecit:& firmis
sime ab eo mihi significatū. Confido & alia mihi ad
uotū successura. Cæteꝝ ego cononē:ut ad uos antea
scripsi: īterimi quāprimum iussi. quom malū uiꝝ:&
ī ciuitate ur̄a nulla neq; cognatiōe neq; affinitate iū
ctū ītelligerē. Dropidā ad uos honoratū remisi:ut de-
cuit:neq;.n.malus ē:neq; nos ulla affecit īiuria sthesi
coro postmōum cōsultabimus. Himerensibus.

Iberauimus sthesicorũ himerenses: & quæcun que cõtra nos machinatus est nõ uſi gr̃a: qua sæpius & perisset: sed deorum. q̃bus is curæ ẽ & himerẽ siũ deorum atq; heroũ ei cõdanauĩus. nihil. n. hẽo quod illos accusẽ. & si maiorẽ ĩmodũ de uobis cõq̃ri possĩ. Cæterum ipsi scitis quænã cõtra me adortus sit sthesico rus: sed puduit sacrũ uirũ & sapiẽtia clarũ. & uere mu sis creditũ: cynedo & scelesto cononi annumerare: & una ĩterimere. Atq; utinã taliũ uirorum fatũ coercer̃ mi hĩ liceret. uobis ãt himerẽses maiorẽ ĩmodũ ↄsulimus ne sthesicorum ĩgrato & ei nõ cõsẽtaneo gerẽdæ. reipu. onere distrahatis. siq̃dẽ ab iis q̃ Alexiã ꝓficiscũt̃ acci pimus. ĩuitis his se negociis ĩplicat: sed puicacia uſa uĩcit̃. Nolite igit̃ his ĩ rebus eo uti: q̃bus nõ sit idone us: sed liberũ ẽẽ & liræ suæ uacare sinite. neq; eiusmo di ĩimicos ei cõparetis: q̃ nõ itidẽ fortasse cũ illo agẽt. Quod si oĩno opus ẽ q. reipu. curã suscipiat. talẽ ei p̃ ficiatis: quos quõ cœpimus. ꝓ utriusq; uſm uolũra te: siue supstitiõe ulciscamur.

Sthesicoro poetæ.

o Leũ nõ tui: sed nepotis tui gr̃a misĩus. Dignus .n. adoloscens ẽ: de quo rõ habeat̃. quom gĩnicis certa minibus nihilo sit agesilao inferior. E q̃dẽ quãtũ ĩ no bis ẽ: sũmus euaderet uelĩ. Argẽtũ q̃d a nobis coram accipe noluisti: nisi ĩ p̃sẽtia accepis: ꝓditiõis te apud himerẽses ĩsimulabimus. Et si ita cõstiterĩt grauius ꝓfecto hoc fuerit: q̃ quæ ad te primum mittere decre uimus. Cæterum age sthesicore hæc musarum studia: q̃rum gr̃a: & clarior oĩbus es & admirabilior: & ama & con

plectere, expectabã ĩ qbus maxime ꝓbatus es similis calidissimus esses.

Sthesicoro poetae.

t V de nobis sthesicore nihil quicquã neq; uersibus: neq; alia rõne dicas. Nihil enim mihi potius est q̃ si meae taceantur. de aliis sine inuidia arbitratu tuo loqui poteris: & de ea tibi ĩspiret. Ciuiles ãt curas nostro maxime exemplo: fugias: qui quom omĩũ beatissimi uideamur nobis cõscii sumus quãtis afficiamur calamitatibus. Quod si tibi merito ob occupatã spõte nostra tyrãnidẽ haec pati uidemur: tibi ãt rẽpugerenti grauius nihil euenturũ arbitraris: rebus nostris ĩ pñtia omissis: tuas cõsidera diligentius. Nemo enĩ pro meliori huiusmodi uiuendi ratione suscepta rempu: gessit. Verũtñ tecũ reputa: quae nam supiori tempore passus sis: quaeue tibi ĩpenderãt: nisi talis tibi fuissem ĩimicus. At praestat quidem: & si res ad uota fortunae benignitate succedant: ne omnia ad eius licentiam experiaris. Etenim tu in praesentia neq; himerensium tyrannus es. neq; omĩbus: quemadmodum nos inimicus. sed rempublicam geris: & amicos ut tu te arbitraris: eos tibi conciliasti quorum gratia nostras suscepisti inimicitias. Equidem: si liceret: tui coniectura accepta: nollem esse tyrannus: Tu tamen quot & quanta ab eis passus sis tecũ reputa. Quod si eũ q̃ a ciuibus suis bona pluría nullũ ãt malũ cõtumeliamue accepit: nõ secus ac te ipm cõsideraueris: certo intelliges uix illum: qui ciuili administratione

omissa: priuatis rebus uacauerit: maxĩe fortũa sua delectari. Stesicoro poetæ.

n Oli curare sthesicore Euboli & Eriphãdis tui apud me accusatõnẽ: neq; ullo pacto doleas ꝙ ĩsidiarũ cãs ꝯtra nos ĩ te: & pulcherrĩa tua carmĩa ĩttulerĩt. Etenĩ ꝙ nobis piculũ ĩ himera impẽderit: tu nosti. Quod ãt nihil grauius ppessi sumus, delectari te magis: quã illorũ grã dolore oportet. & ꝙ poemata quæ tibi deæ ĩspirãt tãtas uires habuerĩt. & qđ nos, siqd tibi curæ sumus seruati: sumꝰ ĩcolũes. q. n. ꝯposuisti: ui sua: plusquã lyra patiat̃ possũt: & phalaris maior ẽ q̃ q̃ possit ĩterimi. Nos ãt: quom maxĩe piclitaremur: & tyrãnũ gessĩus & familiaritatẽ seruauĩus: neq; te qcq̃ accusamus: quõ ĩ uitæ piculũ: uel ĩ ipa potius mortẽ ĩciderĩus. Neque. n. si ĩpiis suis cõsiliis satisfecissẽt id pbasset sthesicorus. Tu forsitã diuĩs tuis carminibus tyrãni cædẽ laudibus psecutus es, neq; nos: siqs tuas laudarit rõnes: tyrãni cædẽ ĩprobãus: sed phalaridis, hominẽ. n. ĩterimere hoc ẽ ñ tyrãnũ. siquidẽ: ut nosti: nõ sũ auctor ĩiuriaꝝ: sed ppulsator. Neq; dropidas: neq; illius pbatus uir: sed neq; nr̃i ipe liberator iuppiter tute ĩ tẽplo cũ eubolo & eriphãto uiris ĩiqssimis pmanere posset. ĩ qbus iustus factus sũ & pcul a tyrãnide Cynædus ãt conõ & theagoras: q cædẽ nobis machĩati sũt: nec nõ amithidas & picles: & alii eiusmõi iustissĩa ultiõis leg e pierũt: quos & si nõ tãta mihi uis esset: modo ultus: mori nõ recusarẽ. Dicant me homicidã: ĩpiũ: sceleratũ: tyrãnũ: multis & magnis sceleribus cõtaminatũ: neque siquid grauius in mẽte ue

nit mihi parcant Nã apud bonos uiros uitupari mihi uiderer: si sceleratissimi me homines laudarét. Quorũ alios ĩ taurũ cõiectos cremauimus. Alios cruci affixĩus: quom opus esset ut: q̄ se reliquis spectaculum atque exemplum pberent: ne quid contra nos molirétur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris rota uersati sunt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi oés ĩiuste in nos machinati: iure ipso crudelissimã mortem luerunt. Econtra quos tyrannos nos esse confitemur: neq; negamus ad malorum ultionem tyrãnidé desiderare: neq; in eos crudeles in humaniq; esse desistemus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante tyrannidem. Nolĩ putes sthesicore quom poemata ĩ tyrannum scribis te in phalarim scribere. sed prõpto animo deos complectere: nihil nos reueritus. neq; q̄cquam quod ĩ mentem uenit reiicias. Nemo. n. phalarim: præter fatum: q̧ ab ineunte ætate: & si uatum carmina conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quõ necessario uenerit. quandocunque uolet: tanquã debitum accipiemus. Verum Eubolo & cæteris homicidis: quom inuitis fatis nobis insidias molirentur: meritam rettulimus gratiam: nõ eam quæ lege hominibus qui tyranni cæde inanem gloriam aucupantur: sed quæ a tyranno omni lege potentiore: referri cõueniat. Palis enim pectorum tenus coram himeresibus affixi: & aliis affecti suppliciis in cruciatu pernoctarũt. Tu uero ad multos ãnos fœliciter uiuas: nec eiusmodi quicquam perpetreris oro. tua nãq; iustitia hoc tibi euenturum pollicetur. neq; unq̄ phalaim ĩ neces

ſitatem adducas: ut talem in te experiaris. Curæ aũt tibi ſit muſaꝝ glorioſiſſimi labores: quos ad me quæſo mittas: ut præſentibus nos leuent ſolicitudinibus.

Androcli.

e Go quidem conſulto litteras ad ſtheſicoꝝ miſi: nihilo me iniquiore animo Euboliĩ eum tuliſſe calumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: ut fideiuſſorem te exhibeas: nihil eum contra me machinatũ me mihi perſuaſiſſe. potius enim neque illos quidẽ primum quas confeſſi ſũt inſidiis: quã ſtheſicori poematis gr̃a. & nõ ſuapte malitia me adortos exiſtĩabo

Ariſtholoco.

ſ I icirco contra me tragœdias ſcribere induceris: quod captum a me ſtheſicorum dignum quem liberarem exiſtimaui: ac ſi ĩ omnes poetas humaniſſimum me exhibeam: lõge a ueritate aberras. Non enim pari ratiõe poetas ſed bonos poetas. Neq̃ inimicos: ſed generoſi animi inimicos probamus. Tu autem: quom poeta quidem malus ſis: inimicus uero ignauus: & animi ui: & poetica facultate: ſtheſicoro te æquiparas. Sed quid ego intereſſe cenſeã: quã primum cognoſces. non eorum gratia quæ cõtra nos ſcribis: ſiquidem admodum degeneris animi eſſem: ſi fabulas tuas curarem. Sed quoniam quom tam m̃alus & inimicus ſis & poeta: pari te honore & ſteſicoꝝ dignum arbitraris.

Stheſicoro poetæ.

n Icocles ſiracuſanus: non ignoras fortaſſe quẽ

dico: nam propter familiae nobilitatem non is est qui possit ignorari a sthesicoro: uxoris suae obitum graui & immodico dolore luctuque prosequitur: ne in merito. Euenit enim ut eandem & sororis ex matre filia haberet & uxorem. Is inq̃ nicocles: quom mutuum ĩter nos amorem intelligeret: Cleonicum fratẽ ad me misit. qui me suo nomine peteret: ut te orarem uxorẽ suam tuis uersibus commendares. Etenim ut a sira/cusanis accepimus: qui quom reliq̃s uirtutes: tum incredibibilem eius pudicitiam testantur: nõ indigna est quae ore tuo laudetur. Nam & si cauendum sit in nostae aetatis homines quicquam laudis scribere: ne poesis uenalis uideatur. sitq; & fidele officiũ: neq; sententia nostra improbandum: noli tamen tui aegre animi consuetudine abiecta: meas preces contemnere.
Non enim decet petentem phalarim negligi a sthesicoro: non quod aliquo meo ĩ te officio debeas: sed qđ habitam de te erga nos opinionem confirmari postulamus: Da igitur prompto animo ingenio tuo dignũ beneficium: quod mihi ipsi efflagito: accipiam autẽ in amicum: Reliquum est ut ad gratiam cleathi sthẽ siracusanam genere: echecratidae filiã: nicoclis: ut dixĩus: & sororis filiam & uxorem: & matrimonio iunctam annos. vi. trigessimo uita functam morbo: duobus relictis filiis annotes. Capita subiectae materiae haec sunt. Inspirent autem tibi in his uersibus: quae tecum semper sunt deae & tuum sacrum & gloriosũ caput musae exornet cognatio. quom aliis laudibus: tum his quas ad te in cleaństem missimus.

m Isimus ad sthesicorum queadmodu sup elegia rogasti: & argumetu ei exposuius. ut oportuit. Is libes mihi p i genio suo se facturu pmisit: forsita. n. existia uit sapietia sua moeroris tibi solatiu allatura. Hic aut dolor difficilis cosolatu e: & qua ut uerbis leuari pos sit grauior. Na quom duplicis necessitudinis noie de uicireris: de utroq; doles: sororis scilicet filia & uxore carissia. forma qdem egregia pudicitia uero tata: ut nulli post se mulieri secudu reliqrit locu. qr pturbato aio & oi spe amissa: nuq lachrias remittis: & uix tuae cosulis saluti. Atq no grauius res huanae ferendae st: qua possit aius tolerare. neq; uirtute dignu effeceris: si moerore dispeas & calaitate miserabili uictui te pfi tearis. Verum age nicocles paulisper dolore remisso: mi sera hoium uita osidera. & quiq; nra sit coditio. Sigu li ad inueras nascimur miserias: & quom uita defugi mur: tu miseri ee desinius. Iocuda at hac uita ducius eo qd nihil morte grauius opinamur: ut & q ai nos moriut misereaur. quom minie nos lateat: no multo post ide nobis iter necessario oficiedu. Neq; potius eo ru gra: qua nra: lachrymas effudedas huiuscemoi huana oditio nicocles: & ad huc exitu oes uiuius. Nec e rerum oium quae iperiosius huano gnri domiet. Idem fatu mortaliu oium e & a nemine mutari pot. Vides ne me tyranu que oes homies uioletissimu arbitrat: & si me oes uioletiore pdicaret. morte tn nulla rone su pare: neq; qcqua grauius in ea aiaduertere posse: sed ei caeda: quom ultius uitae dies aduenerit. Atque uti

nã ad hoc & assecuti essemus pricipatũ: nõ ut meipsũ a morte uendicarẽ. Nã fortasse añ pstitutã diem morte dignos nos qspiã dixerit: neq; nos cõtradicĩus: sed ut ab iis q & uirtute & moribus quã lõgissĩa uita digni sũt: fatale eũ arcereũs necessitatẽ. Ve℞ quom illa ĩ nos: nõ nos ĩ illã tyrãnidẽ exerceãus: æquo aĩo ferẽdũ ẽ. nõ ea tñ rõne: q nihil luctu nr̃o pficere possumus: sed q illius aĩam: si te tanto dolore torqri sẽserit doliturã ĩ morte credibile ẽ. quom te & uita plurimũ delectauerit: & quæ tibi grata erãt ĩcredibili letitia psecuta sit. Neque p iouẽ tibi soli qđ tali uxore priuatus sis: sed & illi qđ tali uiro ægre ferẽdũ ẽ. Quom igitur neque primus neque solus ĩ hæc mala incideris: hũana tibi æquo aĩo tolerãda psuades: si nõ meo exẽplo: q multis & uariis calamitatibus agitatus pmptissimo aĩo mortẽ expecto. At saltẽ pp naturæ æqlitatem: qppe quæ omnibus cõis sit: quãuis a plærisque maiorem ĩmodũ formidet. Qui aũt eã nõ ĩ iqore aĩo ferũt: hi tranqlliore uita fruũt.

Sthesicoro poetæ.

q Vod carmĩa pclaristhe edideris: magna tibi & ĩmortalis gr̃a hẽt. Prõptũ. n. pcibus mĩs te exhibuisti: & singulis argumentis ĩcredibili artificio te accomodasti: & carmĩs tui elegantia maiorẽ ĩmodũ probata ẽ: nõ mihi dũtaxat: me. n. oĩa sthesicori æque delectant: sed cõpluribus agrigentio℞ una audientibus. Extabũt aũt nõ apud eos tñ q ea audierũt: & q ĩ præsentia sũt homĩes: sed ĩ omniũ q post nos futuri sunt memoria. Gratiã igit p his uersibus tibi: ut dixi: đbeo

meo nanq; hortatu: & huius ætatis & futuris homini-
bus: tales musaꝝ cãtus largitus es. De me aũt qđ p
epistolam tuam significasti: p hospitalẽ iouẽ: p com
munes lares: nihil neq; ut pessimus sĩ: neq; ut bonus. ĩ
pœmate tuo memĩeris. Mea siquidẽ fortũa fit ut au-
res a noĩe m̃o abhorreãt. Scribat̃ phalaris ĩ ip̃o sthe
sicoro: siue melior quã hominũ opinio ferat: siue cõ-
tra hẽat.

Pelopidæ.

q Vod me rogabas ad sthesicorum nullo pacto scriberẽ: neq; si scriberẽ mihi morẽ gereret: ut ĩ quem piã uita functũ carmẽ ederet: satis gratiæ ab eo accepisse mihi uideor: qđ ĩ nicoclis uxorẽ carmẽ fecerit. Tu igr̃ qd uis a nobis optato: qđ nõ ĩ aliena: sed in nr̃a sit potestate.

Filiabus sthesicori.

m Eroris ur̃i filiæ: quã nã aptiorẽ uobis consolationem quispiam afferat quam uirtutem parentis super quo lugetis? Non enĩ lachrymis sthesicorus. sed laudibus prosequendus est. Equidẽ nolĩ oĩno uos neq; mortuos lugere: neq; plãger̃ ñ q̃n coĩter hi affectus necessario ominibus accidãt: sed qm̃ miseroꝝ sint. quorum non mors: sed uita: uel potius magis debeat deplorari. Non sthesicori qui tot annos cũ sanctissimis diebus in choreis & cantibus musarum uixit: cuius nomen in honoribus & laureis immortale seruabitur. quod profecto neq; hac: neque uenturis ætatibus: maius futurum sit: siquidem non alia quã immortalis & omnia continẽtis dei sorte sthesicorus frui mihi uidetur: Quare magni & clarissimi patris filiæ quæ tanto parẽte digna sint uos sapere oportet.

Non enim parum uobis contemnendum est: ut non multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite fœlicem herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sæculis omnibus beatum. neq; honorum quos illi tanquã deo himerẽses decreuerũt: clarissimã gloriã auferatis. Non enim ille: ꝙ nos certo scimus. ægre tulit urgẽtis fati necessitatem. Neque hi quom clarissimos heroas qui pro gloria occubuerunt: ĩ pulcherrimis cecinisset pœmatibus: quæ uobis possessio dignissima sunt: & exempla uitæ honestissima. Ipse quom diem suum obiret non impauidus pstitit. Certo nãq; scitote filiæ: quom a nobis captus sthesicorus ĩ nr̃am uenisset potestatẽ. nihil qcquã formidauit. neq; tãq̃ graue qđ dã ppessurus: fractus aĩo est. Quippe q lõge gn̄rosior captiuus nobis uisus sit: quã hostis. Vita igr̄ tyrãnidis nr̃æ acerbitas ab eius sapiẽtia ẽ. nõ qđ qcq̃ uellẽ ĩ eũ grauius aĩaduertere: sed quom cruciatus meos mũeri ascribebat. Ego. n. ĩnũeris eũ laboribus cape cõatus quom assecutus sũ: nihil habui qđ malẽ: quã gr̄am ei hẽre: ut a me bñficiũ accipet. Ex quo nõ deberi mihi ab eo gr̄am: qđ duodecĩ eũ annos: tot. n. postea uixit: seruauerĩ: sed ei me arbitror debere: qđ & alia nos corroborauit: & solus omniũ: ut mortẽ conteneremus effecit.

Teucro.

c Aptiuoꝝ ꝑtia quæ a thauromenitaĩs accepĩus nõ nr̃a: sed sthesicori gr̄a: reddas. Viuit. n. ille ad eorũ usũ: q a nobis accepturi sr̄ bñficiũ. quom aliud a me petieris. Veꝝ ei gr̄a pit: quom ĩ ĩgratos collocet.

Filiabus sthesicori.

t Hauromenitani ꝑ quibus ad me ſcribitis mã
datũ a patre: quom uita defũgeretᷣ: habuiſſe: nulla di/
gni ſtᷣ cleṁtia. Hic. n. ne: mĩ mũ ꝗdem a me offenſi: ad
uerſum me bellũ ſuſceperũt. Sthesicorus uero nõ hoc
mõ qđ petitis: ut ſcilicet captiuoꝝ ꝓtia quæ a thauro
menitanis exegimus: reddi mandeũs. Sed ꝗd uis etiã
ſupra uires nr̃as a nobis ꝓmeritus ẽ. Licet. n. mortuus
nõnullis uideatᷣ: nemo tñ ꝗ recte ſentiat: id dixerit. Mi
hi ꝗdem ſthesicorus uiuit: neq; tm̃ apud me thauro/
menitarũ odiũ ualeat: ut ſthesicoro aliquid petẽti: qđ
phalaris hẽat negetᷣ. Oẽs nãq; homĩes ab illo uĩci de/
cet. me aũt oĩum maxĩe: ꝗ in tot hominmu milibus
quot exꝑtus ſũ: præſtantioris aĩ uiderĩ neminẽ. Nos
igitᷣ thauromenitanis pecunias reddi iuſſĩus: neq; me
dius fidius hãc patri ur̃o gr̃am referre: ſed ab eo poti
us accepiſſe exiſtimamus. Criſippo.
n Eq; primũ quom thauromenitanis bellũ iniu
ſte cõtra nos ĩferentibus captiuos: accepto pre/
mio: liberauimus: eis blanditi ſumus. Cõmunem. n.
græcorũ legem abrogare noluĩus: neq; quom poſtea
acceptũ ꝓtiũ reddidĩus: ea r̃ddidimus rõne: ut illis be
neficiũ ĩpartiremur: quemadmodũ exprobraſti. Sthe
ſicoro ãt ꝑ filias legato obtẽꝑauĩus. Thauromenitãi
igr̃ mortuo ſthesicoro: eoꝝ quæ a nobis aſſecuti ſũt: ſi
bi habẽdã gr̃am ſciãt. Sthesicorus ãt ſuis moribus.
Ego ꝗdẽ quõ multis & magnis đ rebus ei gr̃am đbeᷣ
ĩtelligã: neq; legationem eius obliuiõi mãdabo: neq;
ignoro: quõ ꝑ eã hoc a m̃ petit & aſſeqtᷣ. Thaurõeni
tãos ꝗdẽ pecũiaꝝ bñficiũ: nos ãt hũanitatis. quo oẽs

ꝓrſus nos exꝑtes exiſtīant: teſtīoniū accipere.

Himerenſibus.

e Go q̄dē oīa ſtheſicori gr̄a facer̄ ꝑatus ſū: ut tā̄
&ſi cōtra.ipa fata arma ſūere oporteret: de morte cōtē
dere ñ piget. ut diuinū uiꝝ & a uobis & cæteris homi
nibus carmīs elegātia laudatū liberarē: quē ſcīſſimæ
musæ omībus prætulerūt uatibus: ꝑ quē & cātus &
choreæ plurimū ualuer̄t. Veꝝ aīaduertite ubicūq; ſe
pultus ſit ſtheſicorus himerēſē eē: & ſuaꝝ uirtutū gr̄a
oīs & pr̄iæ ciuis uocabit̄. Mãebit ãt ueſter: neq; mor/
tuū ſtheſicoꝝ: ſed ī poematibus ſuis: quæ cū uniuer
ſo orbe coīcauit: uiuere arbitremī. Vēiat uobis ī men
tē himerēſes apud uos eū genitū: educatū: eruditū: in
uerſibus: poematibuſq; cōſenuiſſe. Apud cathaīos ãt
& q̄dē uolētes: naturæ ceſſiſſe. Et ī himera tēplū ſthe/
ſicoro īmortale uirtutis eius monumētū cōdat̄. In ca
thãia uero ſepulchꝝ. Supra hoc: ut ſatius uobis uiſū
fuerit cōſultetis. Neq; pecūiis q̄tū nobis erit facultatis
neq; armis egere uos arbitremī. Vnū tñ aīaduertatis
uelī: neq; decori uobis: quom ſiculi ſitis: futuꝝ: ī ſici
lia ciuitatē caꝑe: neq; ſi ñ caꝑetis tutū. Cæterū nolite
ſtheſicori obitū fletu & plātibus ꝑſeq: neq; illius caſu
ſolicitemī. Mortuū nãq; ſtheſicori corpus ē: nomē ãt
ꝑpetuo ī uita q̄dē glorioſū: ī memoria ãt beatū ſerua
bit̄. Præterea carmīa & uaria poematū eius genera: &
publice ī oībus tēplis & priuatī quiſq; domi hēat: &
hortor & admōeo. Tūc enī uere morieť ſtheſicorus:
quō carminū eius mōumēta ñ ãplius extiterit. Quã
obrē ad alios quoq; hoīes ea mittēda curetis diligēt. ñ

ignari lõge maiorẽ quæ. talẽ uiꝝ tulerit ciuitatem: q̃
q̃ miserit: laudem cõsecuturã. Alphõso Regi.

q Vattuor phalaridis epistolæ q̃s nup ĩ alio libel
lo ĩuẽtas: ĩ latinũ traduxi. solita clemẽtia tua: ac
cipias oro diue alphõse. q̃ miro amore: & lr̃as: & lr̃aꝝ
studiosos ãplecteris: foues: extollis. Paruũ ꝑfecto mu
nusculũ: ñ tñ: ut spo: sereĩtati tuæ ĩgratũ. In his. n. di/
gnã prĩcipe liberalitatẽ: clemẽtiã: aĩ magnitudĩem co/
gnosces. Atq; utinã ñ primũ omẽs editas ĩmortali no
mini tuo ĩscriberẽ. Sed qđ factũ ẽ: accusari potius q̃
emẽdari licet. neq; optiõis ulla utilitas est. quõ res ĩ ĩ
tegrũ restitui neq̃t. Veꝝ si sereĩtati tuæ studiũ meum
placerẽ ĩtellexero: q̃cq̃d deĩceps aggrediar: fœlicissimo
nomini tuo libens dedicabo.

Phalaris Aphilãti & Trasibulo.

q Vas mutuo uobis pecunias dedĩus: teucro red
didisse dicitis. Teucer r̃cepisse negat. Mihi hercle nul
la cã est cur aut uobis: aut illi ñ credã. Vos ei tanq̃ ãi
co reddidisse asseritis. Quãobrẽ ueritatis ignarus: ne
cuipiã ur̃m diffidere uidear. ac si acceperĩ: rõnes ue/
stras admitto. Atq; utinã potius sẽp me ueritas late/
at q̃ fraudem dephẽdã. Sãtius. n. multaꝝ pecuniaꝝ
q̃ amicoꝝ: dãnum arbitror. quãdoq̃dẽ necesse ẽ ut re
dephẽsa: q̃ mẽtiẽdo mihi ĩiurias ĩtulerũt: ꝑ aĩcis ini
mici apud me hẽant.

Paurolæ filio

n On multas ꝑ deos ĩmortales a me pecũias te
petere arbitror: sed facultates meas minores sẽ
tio: q̃ ut filii possim uirtuti obtẽperare: Red utinã in
tot quot dicis ĩpẽdas. quod si ita facies: aĩcis potius q̃

accipiāt: quā pr̄is liberalitate carbis. quē. n. clara præ cedit largitio: seq̄t̄ ut aī sui magnitudīe digna possi deat. Vbi uero ad agēdū qs ꝓpte accesserit: ei fortu na officiosa sese paratāq; exhibet. Noli igr̄ m̄q̄cq̄ ue ritus huiusmōi uti uerbis: ac suspicari: tāq̄ nō libēter pauca ī filiū cōferā: cuius gr̄a oīa cōparaui. Tātū. n. abest: ut te ī amicos liberalitatis rephēdā: ut īcredibi liter delectatus te admoneā: quæ tāta hūaītate digna sūt sētias: ut nō solū ī p̄ntia aī tui magnitudinē ostē das: sed hac tibi obsequēte fortuna: eandē sēp serues uolūtatē. Quod igr̄ tibi gn̄rose paurola damus: liben ter damus: & abs te recipimus gr̄am: quom istū īpen dēdi modū teneas: q tā bonā spē p̄se ferar: & uirtutē.

Peristheni.

e Vboli & eriphādi q̄ in me cōiurauerūt uxores q̄s captiuas ad me & tāq pituras misisti: quom ante hac enixæ īterimere studuissē: nūc tū seruādas cēsui Admiraris ꝑfecto quod meā ī eas irā extixerī. sed si causā audieris: quod ob īcredibilē qnandā eaꝝ aīmi nobilitatē: lōge magis admiraberis. Nā quom eas p/ cōtarer an īsidiaꝝ in me cōsciæ maritis suis fuissēt: non id modo: sed una quoque cum illis impetum in tyrannum facturas sese asseuerauerūt. Ei quom quā nā mea uel magna uel parua īiuria peterē: priuata q̄ dē nulla: sed publica dixerūt. Cōmunē. nāq; eē īiuriā liberā seruir̄ ciuitatē. Rursū quo nam pacto sui ī me odii meritū suppliciū sūdrē: īterregata morte respon/ deēt. Quāobrē q tāta uirtute: & aī magnitudīe more rēt: eos uiuer̄ & nō mori arbitratus pis enes oporte

re:& ego iuste pepci. Et tu quicquid cũ iis cepisti: accersitis eagꝫ necessariis redde: ne ullã accepisse iniuriam conqueri possint. Euanoro.

u T te & himerẽses oẽs: ĩmo plurĩos siculogꝫ nos se arbitror: qd ĩ himera ɔpositis ĩ me insidiis: utpote iustior: ɔiuratos exupaui. Nõ.n. tẽtati facĩoris ĩ tẽpl suo iuppiter tã ĩiqus iudex extitisset: ut iuste illos rẽ aggressos tãq̃ ĩiustos ĩ eius tradidisset potestatẽ: q me rito ab iis fuisset piturus: hæc nẽo aliter existimear&. Verũ quom audiã sthesicogꝫ ægre ferre: qd ĩsidiagꝫ cãm ĩ suã poesĩ eubolus & eriphãdus ĩtulerĩt: nollẽ eũ ac si mihi id psuaserĩt: egre ferre. Nã si eius poematibus: ut dicũt: attẽdissẽt: nõ despãtis ĩ pbitatis: sed sũmæ bonitatis p̃mium accepissent.

Frãciscus Arhetinus Calar. atq; præstan. Iuriscõ. Frãcisco Pellato Patauĩo Regio Cõsiliario. S. D.

i Stripsisti ad me frãcisce patauĩe: uir eximie: ut epistolas phalaridis q̃s pauloãte e græco ĩ latinũ tra/duxerã: ad te mitterẽ. Qua ex re q̃nti me faciat hũanitas tua ostẽdis: q res m̃as: licet ĩcultas: p tua ĩ me beniuolẽtia: quæ a doctoꝝ tuo legerẽt dignas duxisti. Ego ãt: & si ãte acceptas l̃ras tuas: de his ad te mittẽdas cogitassẽ: dedisti tñ: ne arrogãtiæ arguerer: q eas ad talẽ uigꝫ mittere auderẽ. Nũc quõ spõte tua petas: tã libẽti aĩo ad te mitto: ut nõ dare: sed accipe bñficiũ mihi uidear. Nã si subtili &: pspicaci iuditio tuo laudabũt eas ĩ mediũ p ferre ausus: doctogꝫ iudiciũ ñ ãplius formidabo. Vale.

Anno Chri. M.CCCCLXXXI. VI. IDVS Mar. Venetiis.

